

നിഷ്ഠയം

പുസ്തകം 1
ലക്കം 6

ഏറ്റാകളം 1970 മാർച്ച് 8 ഞായർ

വില 35 സ.

* ഈ ലക്കത്തിൽ *

* കുറിപ്പുകൾ
പത്മശ്രീമാന്മാർ

* കാഴ്ചപ്പാടുകൾ
യുത്ത് കോൺഗ്രസ്സുകാർ
ചിന്തിക്കുമോ?

* ലേഖനം
ഇന്ത്യയിലെ മുസ്ലിംരാഷ്ട്രീയം

* എഴുതാപ്പാഠം

* കത്തുകൾ

കുറിപ്പുകൾ

പത്മശ്രീമാന്മാർ

ബംഗാളി ചലച്ചിത്ര സംവിധായകനായ ജഗദീഷ് ഫടക്കിൻ പത്മശ്രീ ബഹുമതി നൽകിയത് ലോകസഭയിൽ വലിയ ഒച്ചപ്പാടാക്കി ഇടയാക്കിയിരിക്കുന്നു. ജഗദീഷ് ഫടക്കിന്റെ കലാപരമായ കഴിവുകളെപ്പറ്റി ഞങ്ങൾക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാം. കലാപരമായി അദ്ദേഹത്തിനു എന്തെങ്കിലും കഴിവു കറവുണ്ടെന്നു ലോകസഭയിൽ വിമർശിച്ചു കേട്ടില്ല.

അദ്ദേഹത്തിനു പത്മശ്രീ നൽകിയതിനെപ്പറ്റി പരാതിക്കു കാരണം ഗാന്ധിജിയെ മുപ്പ് വിമർശിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നതാണ്. ആചാര്യ കൃപലാനിയും സിൻഡിക്കേററു നേതാവു് റാംസുഭാഗ് സിങ്ങും ബജറു് ചർച്ചയുടെ അവസരത്തിൽ കേന്ദ്ര സർക്കാരിനെ വിമർശിക്കാൻ ഒരായുധമായി ഉപയോഗിച്ചത് ജഗദീഷ് ഫടക്കിൻ പത്മശ്രീ നൽകിയ കാര്യമാണ്. ബംഗാൾ മുഖ്യമന്ത്രി അജയ് മുഖർജിയും ഈ നേതാക്കളുടെ കൂട്ടത്തിൽ കൂടിയിട്ടുണ്ട്. സംസ്ഥാന ഗവർണ്ണറുടേ ജഗദീഷ് ഫടക്കിന്റെ പേർ ഇപ്രകാരം ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും മറ്റും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചു കേട്ടു.

ഗാന്ധിജിയെ അധിക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ടു് 'ആരെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞത്' ബഹുമതികൾ നൽകാനുള്ള അയോഗ്യതയായിത്തീർന്നതെങ്ങിനെയെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. കലാകാരന്മാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഡൽഹിയിലെ ഉന്നതന്മാർക്കു അത് ഒട്ടും അയോഗ്യതയായിത്തീരാനാകും പാടില്ലാത്തതാണ്. കലാകാരന്മാർക്കു തെറ്റോപരാധിയിലിരിക്കുന്നവരായിരിക്കണമെന്നാണല്ലോ ഈ ഉന്നതന്മാരുടെ സങ്കല്പം. വ്യക്തിജീവിതത്തെ ഗണ്യമാക്കാതെ, കലാസൃഷ്ടിയെ മാത്രം ആധാരമാക്കി കലാകാരനെ വിലയിരുത്തണമെന്നുമാണ് അവരുടെ സിദ്ധാന്തം. കലാകാരനെ മുദ്രയുണ്ടാക്കി, മദ്യപാനിയോ വ്യഭിചാരിയോ പണം പിടിക്കുന്നത് തൊഴിലാക്കിയവനോ എന്നൊന്നും നോക്കാതെ ഇവിടെ ബഹുമാനിക്കപ്പെടുന്നുമുണ്ട്.

ജഗദീഷ് ഫടക്കിൻ പത്മശ്രീ നൽകിയതിൽ എതിർപ്പുണ്ടായിട്ടുള്ളതു് രാഷ്ട്രീയ കാരണം കൊണ്ടു് മാത്രമായിരിക്കണം. അദ്ദേഹം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് അനുഭാവിയോ, ഇടതുപക്ഷക്കാരനോ ആയതാണ് കൃപലാനിയും കൂട്ടക്കും അമച്ഛത്തിനു കാരണമായിട്ടുള്ളതു്. ഗാന്ധിജിയെ അധിക്ഷേപിച്ചുവെന്നയരോപണം ആരോർത്തുമായി ഉന്നയിക്കുന്നതാകാനിടയില്ല. കാരണം സ്വാതന്ത്ര്യ സമരത്തെ ഒരു കൊടുത്തവർ തന്നെ മുപ്പ് 'പത്മബഹുമതി' കിരുകിര പാത്രമായിട്ടുണ്ട്. സ്വാതന്ത്ര്യ സമരത്തിനെതിരായിരുന്ന 'അണ്ണാഭായ്'യെ തപാൽ മുദ്രയിറക്കി ബഹുമാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. നായർ വർഗ്ഗീയതയുടെ വക്താവായ മന്നത്ത് പത്മനാഭൻ പത്മവിഭൂഷൺ നൽകിയിരുന്നു. ഒരു ചലനവും സമൂഹത്തിലുണ്ടാക്കാത്തവർക്കും ഇന്നത്തെ ബഹുമതി നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. മുന്നോട്ടു പത്രാധിപർ കെ. എം. ചെറിയാൻ പത്മശ്രീ നൽകിയതിനു എന്താണ് മാനദണ്ഡം?

ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ പാദസേവ മാത്രം ചെയ്തു് റീട്ടയർ ചെയ്തവർ ഗാന്ധി ശതാബ്ദിയാഘോഷക്കമ്മറ്റിയുടെ വരെ അധ്യക്ഷനാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു ആചാര്യ കൃപലാനിയ്ക്കു അറിഞ്ഞുകൂടെ? യജമാന ഭക്തിയോടെ ബ്രിട്ടീഷുകാരെ സേവിക്കുകയും സ്വാതന്ത്ര്യ ഇന്ത്യയുടെ സ്ഥാനപതിയായി രക്തയിൽ പോകുകയും ചെയ്തവരുടെ സ്ഥാനപതിയായി ഇന്ത്യയിൽ തിരിച്ചുവരുകയും ചെയ്തു കെ.പി.എസ്.

(ശേഷം 16-ാം പേജിൽ)

ബംഗാളിൽ ബിർളയുടെ വ്യവസായങ്ങൾക്ക് രക്ഷയില്ലാതായതിനെപ്പറ്റി 'മലയാള മനോരമ' വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. കേരളത്തിൽ നിന്നു പ്രീമിയർ കയർ കമ്പനി പോകാനിടവരുമോ എന്ന ആശങ്കയും മനോരമ പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. "കേരളത്തിലെ മാർക്സിസ്റ്റുകൾ എവിടെ നിന്നോ ആയുധം ശേഖരിക്കുന്നുണ്ടെന്നും സായുധ പരിശീലനം നടത്തുന്നുണ്ടെന്നുമുള്ള വാർത്തകൾ കേവലം കിംവദന്തികളല്ലെന്നാണ് നമ്മുടെ സിറ്റിസിറ്റിയിൽനിന്നും ഭീഷണി വ്യക്തമാക്കുന്നതെന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് ബംഗാളിൽ ബിർളയെ രക്ഷിക്കാൻ കേന്ദ്ര ഗവർണ്മെന്റ് ഓടിയെത്താത്തതിൽ പരിതപിക്കുന്നത്.

കേരളത്തിൽ മാർക്സിസ്റ്റുകാർ ആയുധമെടുത്ത് വിപ്ലവത്തിനും അക്രമത്തിനും വരുന്നവെന്നും 'മനോരമ' സ്വപ്നം കണ്ടതാകാം. കേരളീയർക്കറിയാവുന്ന കാര്യം മാർക്സിസ്റ്റുകാർ ഭരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ അവരുടെ ഒരു എം. എൽ. എ. യെ ആരോ വെടിവെച്ചു കൊന്നുവെന്നാണ്. ഇതിനും പുറമെ അവർ അധികാരത്തിൽ നിന്നുപോയ ശേഷം അവരുടെ അഞ്ചര എം. എൽ. എ. മാരെ തല്ലി ആശുപത്രിയിലുൾക്കൊണ്ടിട്ടുണ്ട്. 'ആയുധങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു വിപ്ലവം നടത്തുന്ന രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികൾ ബംഗാളിൽ ഉണ്ടെന്നറിഞ്ഞിട്ടും കേന്ദ്രഗവർണ്മെന്റ് ആ പ്രശ്നം വീക്ഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന രീതിയെപ്പറ്റിയാണ് 'മനോരമ' ക്കു അറുത്തു തോന്നുന്നത്. സംസ്ഥാന ഗവർണ്മെന്റ് കൂടുതൽ മധാനപാലനം നടത്തുന്നില്ലെന്ന് മനോരമയ്ക്കു ഉറപ്പായി കഴിഞ്ഞു. 'ബംഗാളിൽ വിമോചന സമരം ഉണ്ടായാലും കേന്ദ്രം ഇടപെടാമോയെന്നും ശങ്കിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു' വെന്നാണ് പത്രം പറയുന്നത്.

കേന്ദ്രഗവർണ്മെന്റിനെക്കാൾ കൂടുതൽ നിയമകൃത സമാധാനപാലന കാര്യത്തിൽ 'മനോരമ' ക്കാണ് നിഷ്കക്ഷ. എല്ലാം വ്യവസായങ്ങൾ ഇപ്പോൾ പോലെ നടത്താൻ അനുവദിക്കാത്തതിന്റെ പേരിലാണ്. അതിനു പറയുന്ന കാരണമോ? ബിർളാ സ്ഥാപനങ്ങൾ പശ്ചിമ ബംഗാളിന്റെ വ്യവസായ പുരോഗതിയിൽ വഹിച്ച പങ്ക് പരിഗണിക്കുന്ന ബംഗാളികൾ ആരും ആ സ്ഥാപനങ്ങൾ അവിടെ നിന്നു മാറ്റിപ്പോകുന്നതിനെ സഹിഷ്ണുതയോടുകൂടി വീക്ഷിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എന്ത്? സഹിഷ്ണുതയോടുകൂടി വീക്ഷിക്കുക

യില്ലെന്നത് ശരിയാണ്. ഇപ്പോൾ പോലെയുടനീളം ചെയ്ത് കൊഴുത്തശേഷം ഭാഗ്യവും മുറുപ്പി കൊട്ടി, ജോലി ചെയ്യുന്ന തൊഴിലാളികളെ വിട്ടെറിഞ്ഞ് കൂടുതൽ ലാഭമേന്പെപ്പിച്ച് കടന്നുകയറാൻ മുതലാളിമാരെ അനുവദിക്കുകയില്ല. ഇന്നു അതിനു നിയമവും ഭരണഘടനയും അനുവദിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ സംഘടിതരും അവകാശ ബോധമുള്ളവരുമായ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗം അതനുവദിക്കാതായിത്തുടങ്ങിയതിലാണ് 'മനോരമ' യുടെ സങ്കടം.

ബിർളാ സ്ഥാപനങ്ങൾ ബംഗാളിന്റെ വ്യവസായ പുരോഗതിയിൽ വഹിച്ച പങ്ക് വിസ്മരിക്കപ്പെടുന്നതിലാണ് മനോരമ മുതലാളികൾ പരാതി. ബംഗാളിനെയെങ്കിലും ഉദ്ധരിച്ചുകൊടുക്കുമെന്ന കരുതിയല്ലേ ബിർളാ ചെന്ന ബംഗാളിൽ വ്യവസായം തുടങ്ങിയത്? പാവം ബിർള! ജനങ്ങളെ യുദ്ധരിച്ച് കഴിഞ്ഞ ഇരുപതു കൊല്ലം 40 കോടി രൂപയിൽ നിന്നു 500 കോടി രൂപയുടെ സ്വത്തല്ലേ ബിർളയുണ്ടാക്കിയുള്ളൂ. 'മനോരമ' യാണെങ്കിൽ അത്രയൊന്നുമുണ്ടാക്കിയിട്ടില്ല. കുറെ കടമുണ്ടായിരുന്നത് വീട്ടി ഏതാണ്ട് 20 കോടി രൂപയുടെ സ്വത്തേ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളൂ. ബിർള ബംഗാളിൽച്ചെല്ലുന്നതു സേവനം 'മനോരമ' മുതലാളിമാർ കേരളത്തിലും ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കും.

ജനങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുത്ത അധികാരത്തിലാക്കിയ ഒരു ഗവർണ്മെന്റാണ് ബംഗാൾ ഭരിക്കുന്നതെന്നു ശരിയാണെന്നു സമ്മതിക്കാൻ 'മനോരമ' സൽബുദ്ധികോണിയിട്ടുണ്ട്. എന്നുവെച്ച് ബിർളയ്ക്കു ചൂഷണസൗകര്യം ചെയ്തുകൊടുക്കാത്തതിലാണ് പരാതി. ബിർളാ സ്ഥാപനങ്ങൾ എങ്ങാട്ടു മാറുമെന്നു വ്യക്തമായിട്ടില്ല. മാത്രം ഇന്ത്യൻ സംസ്ഥാനങ്ങളിലും നൽകാൻ സാധ്യമാകും മാർക്സിസ്റ്റുകൾ തടസ്സമുണ്ടാക്കുകയില്ലെന്നുള്ളതിനു എന്താണ് രഹസ്യം? മനോരമ വേദനയോടെ ചോദിക്കുന്നു. ഒരുപക്ഷിച്ച് 'മനോരമ'യെപ്പോലുള്ളവർ ഇന്നത്തെ രീതിയിൽ ചൂഷണം തുടരുന്നത് അതുവളരെവേഗം തന്നെ സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇന്ത്യയിൽ ഏതു സംസ്ഥാനത്തും വ്യവസായം നടത്താൻ പഴയ സർക്കുലാർ പേണു മെന്നാണ് 'മനോരമ'യുടെ ആവശ്യം. വ്യവസായം നടത്താനല്ല ജീവിക്കാനും ഇന്ത്യയിലെ ഏതു പഴയതും സൗകര്യം നൽകണമല്ലോ. 'മനോരമ'യും ബിർളയും

ജീവിച്ചില്ലെങ്കിലും വലിയ കഴപ്പമൊന്നും വരാൻമില്ല. ചൂഷണം ഇല്ലാതാകുകമാത്രമേ സംഭവിക്കുകയുള്ളൂ.

'ബിർളാമാർ' ബംഗാളിനോടു കാണിച്ച സ്നേഹം പോലുള്ള സ്നേഹമൊന്നും 'മനോരമ' മുതലാളിമാർ കേരളത്തോടു കാണിച്ചിട്ടില്ല. ഇവിടെ തൊഴിൽരംഗത്തെ രാഷ്ട്രീയത്തെപ്പറ്റി മനോരമയ്ക്കു നല്ലവണ്ണം അറിയാമായിരുന്നു. അവർ തന്നെ ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് മാർച്ച് 4-ാം നമ്പർ എഴുതിയ മുഖപ്രസംഗം നോക്കണം. 'റബ്ബർ ഉല്പാദനത്തിൽ പ്രമുഖസ്ഥാനം വഹിക്കുന്ന കേരളത്തിൽ പ്രീമിയർ കയർ കമ്പനിയെപ്പോലുള്ള സ്ഥാപനം തുടങ്ങിയാൽ അതു് അങ്ങേയറ്റം വിജയിപ്പിക്കാനും വികസിപ്പിക്കാനുമാണ് രാജ്യത്താൽപ്പരമുള്ളവർ ശ്രമിക്കേണ്ടതെന്നാണ് 'മനോരമ'യുടെ ഉപദേശം. രാജ്യത്താൽപ്പരമുള്ളവരോടുള്ള ഉപദേശം മാത്രമാണ്, എന്നുവെച്ച് മനോരമയ്ക്കു ബാധകമാണെന്നു ധരിക്കരുത്. കേരളത്തിൽ റബ്ബർ ധാരാളമുണ്ടെന്നു നല്ലവണ്ണം അറിയാവുന്നവരാണ്ല്ലോ മനോരമക്കാർ. ആയിരക്കണക്കിനു ഏക്കർ റബ്ബർ തോട്ടം അവർക്കു സ്വന്തമായിത്തന്നെയുണ്ട്. എന്നിട്ടും മനോരമയുടെ അബദ്ധേന്ദ്രം

ലേഖകന്മാരുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്ക്

'നിർണ്ണയം' വാരികയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാനുള്ള ലേഖനങ്ങൾ പത്രാധിപർ 'നിർണ്ണയം' കോൺവെൻ്റ് റോഡ്, എറണാകുളം, എന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ അയക്കണം. പ്രസിദ്ധീകരിക്കാത്ത ലേഖനങ്ങൾ തിരിച്ചയക്കണമെങ്കിൽ ആവശ്യമുള്ള സ്റ്റാമ്പ് ഒട്ടിച്ചു കവർ അടക്കം ചെയ്തിരിക്കേണ്ടതാണ്. എല്ലാ ലേഖകരും തങ്ങളുടെ പൂർണ്ണമായ മേൽവിലാസം പ്രത്യേകമായി എഴുതണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. കഥയും കവിതയും വാരികയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതല്ല.

വീക്ഷണം നോക്കൂ. അവർ പോയി തമിഴ്നാട്ടിൽ ചെന്നപ്പോൾ 'മദ്രാസ് റബ്ബർ ഫാക്ടറി' തുടങ്ങിയത്. ബോംബെയിൽ നിന്നും ഭേദമായിമാർവണം, കേരളാഗവർണ്മെന്റിന്റെ പണം പകുതിയിലധികം മേടിച്ച് കേരളത്തിൽ റബ്ബർ ഫാക്ടറി തുടങ്ങാൻ കാണിച്ച സേവനമനോഭാവമൊന്നും മനോരമ കാണിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ. പക്ഷെ വ്യവസായരംഗത്തു കേരളം അവതരിക്കപ്പെടുന്നതിനു മനോരമയുടെ വേദന കാണുമ്പോൾ ഏദയമുള്ളവർക്കു സങ്കടം തോന്നും.

തൊഴിൽ രംഗത്തെ രാഷ്ട്രീയം ശരിക്കും അറിയാവുന്നവരാണ് മനോരമക്കാർ. അതുകൊണ്ട് അവർ അതിനെതിരാണ്. ബിർളാവ്യവസായങ്ങൾ മാറിയാൽ കൽക്കത്തക്കും ബംഗാളിനാണെന്ന് ബിർളയെക്കാൾ കൂടുതൽ നഷ്ടമെന്നു ഒന്നുകൂടി ചർച്ച ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് ഇത്തവണ മുഖപ്രസംഗം തുടങ്ങുന്നത്. റബ്ബർ ഫാക്ടറിയോ മറ്റോ ആണെങ്കിൽ മാറി സാമ്പത്തികം. ഒരുപക്ഷെ മനോരമയിൽ തൊഴിലാളിസമരമുണ്ടായാലോ? കോട്ടയവും കോഴിക്കോടും വിട്ട് മദ്രാസിൽ നിന്നും കോയമ്പത്തൂരിൽ നിന്നും മലയാളപത്രം അച്ചടിപ്പിച്ചിരിക്കാൻ പാറുമോ?

അതാലോചിച്ചിട്ടായിരിക്കണം തൊഴിൽരംഗത്തു് രാഷ്ട്രീയം കൊണ്ടുവരുന്നതെന്ന് മനോരമ ഉപദേശിക്കുന്നത്. "ഭാരത രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടിയും സ്വാധീനം വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ തൊഴിലാളികളുടെ ഇടയിൽ പ്രവർത്തിച്ചു. തുടങ്ങിയതോടുകൂടി ഇന്നും തൊഴിലാളികളും വ്യവസായസാമ്പ്രദായങ്ങളും നശിക്കുന്ന കാര്യമാണ് കാണുന്നത്. പ്രീമിയർ കയർ കമ്പനി അതിനെക്കൊന്നാക്കുന്നതും ഉദാഹരണമത്രേ. തൊഴിലാളികൾക്കു വേണ്ടത്ര രാഷ്ട്രീയപ്രബുദ്ധതയില്ലെന്നുള്ളതാണ് ശോചനീയമായ കാര്യം. അല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ മനോരമയിൽ ചെയ്യുന്നതുപോലെ മുതലാളിതന്നെ യൂണിയൻ സംഘടിപ്പിക്കാനും തൊഴിലാളിയെക്കൊണ്ട് കവാതെടുപ്പിക്കാനും പാറുമോ? രാഷ്ട്രീയബോധമുള്ളവർക്കു കടന്നുചെന്ന യൂണിയനുകൾക്കു കഴിഞ്ഞാൽ ഇതേപോലെ കീഴായിലിട്ടുകൊണ്ട് നടക്കാൻ പററിയ യൂണിയനുകളുണ്ടാവില്ല.

ഒന്നിലധികം രാഷ്ട്രീയപാർട്ടികൾ ഒരു വ്യവസായ സ്ഥാപനത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ട് കഴുപ്പുണ്ടാകുമല്ലോ. രാഷ്ട്രീയ

ബോധമുള്ള തൊഴിലാളികൾക്കു ഏതെല്ലാം അവകാശം ചോദിക്കണമെന്നും എങ്ങിനെയൊക്കെ സമരം ചെയ്യണമെന്നും അറിയാം. 'ഒരു വ്യവസായസ്ഥാപനത്തിൽ ഒരു തൊഴിലാളി യൂണിയൻ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരിക്കാവൂ എന്ന് നിഷ്കർഷിക്കുന്നത് വളരെ ആവശ്യമാണെന്നുതന്നെ' എന്നാണ് 'മനോരമ' പറയുന്നത്. ഈ തത്വമനുസരിച്ച് ഒരു രാജ്യത്തു് ഒരു പാർട്ടി മാത്രമേ ഉണ്ടായിരിക്കൂവെന്നും പറയാമല്ലോ. രാഷ്ട്രീയവും വൈനയ്യയും പററിയൊക്കെ 'മനോരമയുടെ പരാതി അവിടെ ഒന്നിലേറെ പാർട്ടികൾ ഇല്ലെന്നല്ലേ? ഒരു യൂണിയനേ പാടുള്ളുവെന്നു മനോരമയെപ്പോലുള്ള മുതലാളിമാർ പറയുമ്പോൾ തന്നെ സൂക്ഷിക്കണം. തൊഴിലാളിയെ നന്നാക്കാൻ കീഴ്മുതലാളിയുമുപദേശിക്കയില്ലല്ലോ. ഒരു പക്ഷെ, ഒരു യൂണിയനെയുള്ളവെങ്കിൽ അത്രയും കുറച്ചു നേതാക്കളെ പാട്ടിലാക്കിയാൽ മതിയല്ലോ എന്നായിരിക്കും വിചാരം.

ഒരു വ്യവസായ സ്ഥാപനത്തിൽ ഒന്നിലധികം തൊഴിലാളി യൂണിയനുകളുണ്ടായാലും രാഷ്ട്രീയ പ്രബുദ്ധതയുള്ള തൊഴിലാളികൾ തങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഒന്നിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളും. പരസ്പരം മത്സരിക്കണമെന്നവകാശപ്പെടുന്ന മുതലാളിമാർക്കുതന്നെ ഒന്നിച്ചുചേർന്നു കൂട്ടായി പ്രവർത്തിക്കാമെങ്കിൽ പിന്നെ പാസാപരം മത്സരിക്കരുതെന്നറിയാവുന്ന തൊഴിലാളികൾക്കു ഒന്നിച്ചുചേർന്നു പ്രവർത്തിക്കാനാണോ പ്രയാസം. യൂണിയനുകൾ മത്സരിച്ച് കൂടുതൽ കൂടുതൽ ആവശ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുമെന്നാണ് മനോരമയുടെ ഭയം. ചോദിക്കട്ടെ ചോദിക്കാതെ തന്നെ മുതലാളിമാർ ഭയഭാര്യം കാണിച്ചുകൊണ്ടായില്ലല്ലോ. ജോലിനഷ്ടപ്പെട്ടും വ്യവസായം നശിക്കുമെന്നൊക്കെ പ്രബുദ്ധതയുള്ള തൊഴിലാളികളെ ആരും പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതില്ല. വ്യവസായങ്ങൾ പൊളിച്ചുകൊണ്ടുപോകാതെ നോക്കാനും അതു് ഏറ്റെടുത്തു നടത്താനും തൊഴിൽ സംരക്ഷിക്കാനും തൊഴിലാളിക്കറിയാം. അറിയില്ലെങ്കിൽ തന്നെ മനോരമയെപ്പോലുള്ള മുതലാളിമാരുടെ ഉപദേശം തീരെ ആവശ്യമുണ്ടാകയില്ല. രാഷ്ട്രീയക്കാർ കടന്നുവന്നാൽ തൊഴിലാളികൾ കാര്യം മനസ്സിലാക്കുമെന്നാണ് മനോരമയുടെ ഭയം. മേലിൽ യൂണിയൻ ലേബലാട്ടിച്ച് തൊ

ഴിലാളികളെ അടിമകളാക്കിക്കൊണ്ടു് നടക്കാനും പററില്ല.

X X X X

“ആരെങ്കിലും മൂടിവെക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതേന്തോ, അതാണു വാർത്ത; മറുഭൂമിയിൽ പ്രചരണമാണ്” എന്നാണ് പത്രസ്വാതന്ത്ര്യമുള്ള നാട്ടിൽ പത്രമുതലാളിമാർ തന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. പക്ഷെ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ പ്രചരണം മാത്രമേ 'സ്വാതന്ത്ര്യ' പത്രങ്ങൾക്കു വാർത്തയാകുന്നുള്ളൂവെന്നു തോന്നുന്നു. കേരളത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ വ്യവസായ സ്ഥാപനമായ എഫ്. എ. സി. ടി. യുടെ മാനേജിങ്ങ് ഡയറക്ടർ എം. കെ. കെ. 'നായരുടെ വസതിയിൽ കേന്ദ്ര രാസസാമ്പ്രദായ വകുപ്പ് പരിശോധന നടത്തിയ കാര്യം നമ്മുടെ പ്രമുഖ പത്രങ്ങളിൽ വാർത്തയേയായിരുന്നില്ല. ഡിസമ്പർ 8 നു-യാണ്. എം. കെ. കെ. നായരുടെ വസതി പരിശോധിച്ച് സി. ബി. ഐ. ക്കാർ കുറെ രേഖകൾ കണ്ടെടുത്തത്. അക്കാര്യം പത്രങ്ങൾ അറിയാത്തതൊന്നുമല്ല. എന്നാലും എം. കെ. കെ. നായർക്കെതിരായി പത്രങ്ങളിൽ വാർത്ത വരുകയില്ലെന്നത് അലിഖിത നിയമമാണ്.

അവസാനം പാർലിമെന്റിൽ സി. ബി. ഐ. യുടെ അനേകങ്ങളെപ്പറ്റിയുണ്ടായ ചോദ്യവും മറുപടിയും 'മനോരമ, യം 'കേരള കൗമുദി' യും അറിഞ്ഞ ഭാവമേ നടിച്ചില്ല. 'മാതൃഭൂമി'യുടെ കോഴിക്കോട് പത്രത്തിൽ വാർത്ത ചെറുതായി കണ്ടു. നായരു വായിക്കുന്ന പത്രത്തിൽ വാർത്ത വരാതിരിക്കാൻ അവരും ശ്രമിച്ചു. കേരളത്തിലെ പത്ര വായനക്കാർക്കു ഇതിലൊന്നും അതൃപ്തത തോന്നാതായിട്ടുണ്ട്. ഏലൂർ രാജാവിന്റെ കൃപാകടാക്ഷം മൂലം അനുഗ്രഹം ലഭിക്കാത്തതായി പത്രങ്ങളൊന്നും ഇല്ല. എഫ്. എ. സി. ടി. യുടെ പര

നിസ്തയം' വാരികയുടെ വരിക്കാരാവുന്നതിനും എജൻസി വ്യവസ്ഥകൾക്കും എഴുതേണ്ട മേൽവിലാസം

മാനേജർ 'നിസ്തയം' കോൺവൻററോഡ് കോച്ച്-11 വാർഷികവരിസംഖ്യ 16 ക അർദ്ധവർഷത്തേക്ക് 8 ക.

സം കൊണ്ട് മാത്രം ജീവിക്കുന്ന പത്രങ്ങളും വാരികകളും മാസികകളും തന്നെ ഈ നാട്ടിലുണ്ട്. പൊതുപ്പണം ചെലവഴിക്കുന്നതിനു പ്രയോജനം വേണമെന്നൊന്നും ഐ. എ. എസ്സ്. യജമാനന്മാർക്കു തോന്നാറില്ലല്ലോ. ഗാന്ധിജിയുടെ ചിത്രവും അടിച്ചു ധൂർത്തടിപ്പാസുങ്ങൾ നടത്തുന്ന ഈ പൊതുമേഖല തലവൻ എല്ലാത്തരം വാർത്താവിനിമയപോയികളേയും പരസ്യം കൊടുത്ത് പാട്ടിലാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. (ഗാന്ധിജിയുടെ ചിത്രം പരസ്യങ്ങൾക്കുപയോഗിക്കാൻ പാടില്ലെന്നു ഗവർണ്മെന്റിന്റെ ചട്ടമുണ്ടെന്നാണ് വെച്ച്)

അനർഹമായ പരസ്യവും അതുവഴി കാര്യം കിട്ടുന്നതുകൊണ്ടല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ഇത്ര പ്രാധാന്യമുള്ള വാർത്ത പൂഴ്ത്തിവെക്കുന്നതിന്റേ? പൊതുവുടമയിലുള്ള സ്ഥാപനമായ എഫ്. എ. സി. ടിയേയും അതിന്റെ മാനേജിങ്ങ് ഡയറക്ടറേയും സംബന്ധിക്കുന്ന അന്വേഷണത്തിനു തീർച്ചയായും വാർത്താ പ്രാധാന്യമുണ്ടെന്ന് പത്രപ്രവർത്തകർക്കും വായനക്കാർക്കും അറിയാം. നാലായിരത്തിലധികം ജോലിക്കാരുള്ളതാണ് ഈ കേന്ദ്രഗവർണ്മെന്റ് സ്ഥാപനം. ഇതിനൊക്കെപ്പുറമെ ഇതിന്റെ മാനേജിങ്ങ് ഡയറക്ടറായ ഐ. എ. എസ്സ്. കാരൻ കേന്ദ്രഗവർണ്മെന്റിലെ ഏതോ അസിസ്റ്റന്റ് സെക്രട്ടറിയോ മറ്റോ ആണെങ്കിലും ആ നിലയിലല്ലല്ലോ നമ്മുടെ പത്രങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിനു മാത്രം മാത്രം വാർത്താപ്രാധാന്യം കൊടുക്കാറുള്ളത്.

ഏലൂർ രാജാവു കലകളുടേയും കളികളുടേയും രക്ഷാധികാരിയാണ്. വളം നിർമ്മാണശാലയുടെ തലവനായ നായർക്കു കേരളത്തിൽ ആ രംഗത്തുള്ളതിനേക്കാൾ കേൾവിയും പ്രശസ്തിയും പത്രങ്ങൾതന്നെ മറ്റു രംഗങ്ങളിൽ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. പത്രങ്ങളും നായരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൊതുസമ്പർക്കവകുപ്പും ഒരു സിൻഡിക്കേറ്റമെന്ന രൂപവത്കരിച്ചിരിക്കുന്നു. പരസ്യം മാത്രമായാൽ എഫ്. എ. സി. ടി. ക്കും രാസവളത്തിനും മാത്രമല്ലേ ഗുണമുണ്ടാകുകയുള്ളുവെന്നുകരുതി ഇദ്ദേഹം സ്വന്തം പ്രചരണ പരിപാടിയും പൊതുപ്പണം ചെലവഴിച്ചു നടത്തുന്നുണ്ട്.

എന്തെങ്കിലും മുടിവെയ്പ്പുവാനുള്ള ഒരാളല്ലാതെ ഇത്രയേറെ പ്രചരണാർത്തികാണിക്കുമോ എന്നു സംശയമാണ്. അദ്ദേ

ഹം കേരളകലാമണ്ഡലം ചെയർമാനാണ്, ഉൽപ്പാദനക്ഷമത കൺസിൽ നേതാവാണ്, മാനുഫാക്ചുറേഴ്സ് അസോസിയേഷൻ തലവനാണ്, ടെക്നീസ് അസോസിയേഷൻ പ്രസിഡൻറാണ്, ക്രിക്കറ്റ് അസോസിയേഷൻ പ്രസിഡൻറാണ്, അയ്യപ്പാസേവാസംഘത്തിന്റെ ജീവനാഡിയാണ്. ഇതിനൊക്കെ പുറമേ മറ്റൊരന്തെക്കയോയാണ്. ചുരുക്കത്തിൽ വളം നിർമ്മാണരംഗത്തോഴികെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീർത്തി ചെന്നെത്താത്തമണ്ഡലങ്ങളില്ല. പിന്നെ എന്തെങ്കിലും പത്രങ്ങൾ വസതി പരിശോധനാ റിപ്പോർട്ട് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തണം.

ഏതു രംഗത്തു പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്കും മെയ്കുന്നതെന്തെങ്കിലും നടക്കാൻ എന്തിനേറയും രക്ഷാധികാരിയായി ഒരാളുള്ളപ്പോൾ ആളുകൾ പാറിക്കൂടാതിരിക്കുകയില്ലല്ലോ. എന്തെങ്കിലും സഹായം മേടിച്ചുപോയാൽ പിന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തിരായി സത്യം തുറന്നു പറയാനും മടിയുണ്ടാകും. അങ്ങിനെ ഈ വാണിജ്യവകുപ്പ് ജോയിൻറ് സെക്രട്ടറി കേരളത്തിനകത്തും പുറത്തും പൊതുജനവിതരണ വമ്പിച്ച പരിവാരത്തെ വളർത്തിയെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ബന്ധുക്കൾക്കു ജോലികൊടുത്തോ, സാഹിത്യകലാപത്രപ്രവർത്തക സമ്മേളനങ്ങൾ സംഘടിപ്പിച്ചോ തൊട്ടെണ്ണാവുന്ന സോവനീറ്റുകൾക്കു പരസ്യം കൊടുത്തോ സ്വാധീനിക്കപ്പെട്ടവർ 'ഇതൊക്കെയാണെങ്കിലും ആളെ സമ്മതിക്കണം' എന്നു പ്രശംസിക്കുന്നതും കേൾക്കാം. എന്താ ചെയ്തു സ്വാർത്ഥം നേടുന്നവരെയാണല്ലോ ഇവിടെ സമർത്ഥരായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നത്.

ആരുടേയും വായ മുടിക്കെട്ടാൻ പോകുന്ന കൗശലങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ച് പരാജയപ്പെട്ടാൽ ഇതിനകം തന്നെ തന്റെ വലയിൽ കുടുങ്ങിക്കഴിഞ്ഞവർ തന്നെ രക്ഷിക്കാനെത്തുമെന്നു എഫ്. എ. സി. ടി. തലവന്റേതാണ്. ആനന്ദം തുളുവുന്ന 'തെസ്റ്റ് ഹൗസ്' സർക്കാറങ്ങളിലോ, ബന്ധുക്കളുടെ ഉദ്യോഗത്തിലോ, വീഴാത്ത രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കളോ, പരസ്യത്തിലോ, മുൻപറഞ്ഞവയിലോ വീഴാത്ത പത്രക്കാരോ വളരെ വളരെ ചുരുക്കമേയുള്ളുവെന്നദ്ദേഹത്തിനറിയാം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അറിവ് ഏറെക്കുറെ ശരിയുമാണെന്നും തെളിയുന്നുമുണ്ട്. ഇതു കാരണം എന്തെങ്കിലും ചോദ്യങ്ങൾ കൊടുക്കാത്തതു കൊണ്ടാണ് തന്നെ 'ദ്രോഹി, കണത്തെന്നു തന്റെ വിമർ

ശകരപ്പററി അദ്ദേഹത്തിനു പ്രചരണവും നടത്താം.

കലാകാരന്മാരും സാഹിത്യകാരന്മാരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമുദയതലത്തിന്റെ പേരിൽ അടുത്തുകൂടിപ്പണം പിടിച്ചെടുക്കാൻ അദ്ദേഹമാകട്ടെ പൊതുപ്പണം ചെലവഴിച്ച് അവരെ പ്രചരണോപാധികളായി മാറ്റുന്നു. പരസ്യരം അറിഞ്ഞു കൊണ്ടുള്ള വഞ്ചന തന്നെ. പഴയ മഹാരാജാക്കന്മാരുടെ സ്ഥാനത്തു് ഇന്നു വ്യവസായികളാണ് കലകളേയും സാഹിത്യത്തേയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതെന്നു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞാൽ ഇവർ കയ്യടിച്ചനുമാദിക്കും. 'പൊതുപ്പണം ചെലവഴിച്ച് ആണ് ഈ സേവനമനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതു്' അതിനിവിടെ സാഹിത്യ അക്കാഡമികളും, ലളിതകലാ അക്കാഡമികളും മറ്റുമുണ്ട്' എന്നൊന്നും ആരും പറയുകയില്ല. സേവ പിടിച്ചു സ്വാർത്ഥം നേടുന്നവർ അങ്ങിനെ ചെയ്യുകയില്ലല്ലോ.

കലകളും കഥകളിയും അതിന്റെ പേരിൽ കഥയില്ലാത്ത കളിയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന ഈ സർവ്വകലാവല്ലഭനു നല്കുന്ന പ്രചരണത്തിനപിന്നിൽ സ്വാർത്ഥലാഭമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. അദ്ദേഹത്തേയും സോപ്പുമുതലാളിമാരേയും സ്വാർത്ഥലാഭത്തിനുവേണ്ടി പത്രക്കാർ കലാകാരന്മാരോടുകൂടി, അവിഹിതമായ ഉടമ്പടിപ്രകാരമാണ്, ഇതൊന്നുമറിയാത്ത ഒരു പൊതുജനം ഈ കൊട്ടിഘോഷണം കണ്ടു അന്ധാലിക്കും. അറിയാവുന്നവർതന്നെ, 'നാം അതൊക്കെ എന്തിനു നോക്കുന്നു, നമുക്ക് കാര്യം നടക്കണം, പ്രചരണവും കിട്ടണം' എന്നു വിചാരിച്ച് ഇത്തരക്കാരെ എഴുന്നള്ളിക്കുകയും ചെയ്തു. പത്രക്കാർ ഈ അവിശ്വസ്തതയെക്കുറിച്ചെല്ലെങ്കിലും പങ്കാളികളാണ്. അതാണ് സി. ബി. ഐ. അന്വേഷണവാർത്ത പൂഴ്ത്തിവെയ്ക്കപ്പെട്ടത്. പാവപ്പെട്ട വല്ല സർക്കാർ ജോലിക്കാർക്കെതിരെ വല്ല അന്വേഷണങ്ങളുമുണ്ടായാൽ അതു ചൂണ്ടിക്കാട്ടി അഴിമതിക്കെതിരെ ധാർമ്മികരോഷം കാണിക്കുവാൻ ഈ പത്രങ്ങൾ മടിക്കാറില്ല. പരസ്യം വേണ്ടുന്നതിൽ ഒട്ടും പിന്നോക്കമല്ലെങ്കിലും കേരളത്തിൽ 'ജനയുഗം' മാത്രമേ എഫ്. എ. സി. ടി. മാനേജിങ്ങ് ഡയറക്ടറുടെ വസതിയിൽനിന്ന അന്വേഷണത്തിന്റെ വാർത്ത അർഹമാവൂ എന്നു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുള്ളൂ. ഏലൂരിൽത്തന്നെ

കേരള പ്രദേശം യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മറിയുടെ സംസ്ഥാന സമ്മേളനം ഇതയാഴ്ച നടക്കുകയാണ്. പ്രധാന മന്ത്രി ഇന്ദിരാഗാന്ധി, കോൺഗ്രസ്സ് വർക്കിങ്ങ് കമ്മറ്റി മെമ്പർ ചന്ദ്രശേഖരൻ എന്നിവർ സമ്മേളനത്തോടനുബന്ധിച്ച് കേരളത്തിൽ വരുന്നുണ്ട്. നാലുദിവസമായി നടക്കുന്ന സമ്മേളനത്തിന്റെ കരു വിശേഷത വിവിധ രാഷ്ട്രീയ കക്ഷിനേതാക്കൾ സംബന്ധിക്കുന്ന ഒരു ചർച്ചയോടനുബന്ധം. ഐക്യമുന്നണികളുടെ പങ്കിനെപ്പറ്റി യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റി സംഘടിപ്പിക്കുന്ന ചർച്ചയോഗത്തിൽ വിവിധ രാഷ്ട്രീയകക്ഷിനേതാക്കൾ സംസാരിക്കാൻ പോകുന്നു. അത്രയും നല്ലത്.

പക്ഷെ സംസ്ഥാന സമ്മേളനം വഴി, കേരളത്തിലെ യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സ് സ്വന്തമായി ഏതെങ്കിലും പറയാൻ പോകുന്നുണ്ടോ? അതിനായിരുന്നില്ല. രാഷ്ട്രീയ തല്പരരായ ആളുകൾക്കുമാത്രം. കാരണം കേരളത്തിലെ യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സിന് ചില പ്രത്യേകതകളുണ്ട്. ഇന്ത്യയിലെ മറ്റു പലയിടത്തും യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സ് കേവലം കടലാസ്സു സംഘടനയാണ്. അതല്ലെങ്കിൽ പ്രാദേശിക കോൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കളുടെ കീഴിലൊതുങ്ങുന്ന കുട്ടിസംഘടനയാണ്. എന്നാൽ കേരളത്തിലെ സ്ഥിതി അങ്ങിനെയല്ല. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇവിടെ കോൺഗ്രസ്സിന്നെന്നുണ്ടെങ്കിൽ അത് യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സ് മാത്രമാണിത്. കെ. പി. സി. സി. യും മറ്റും വല്ലപ്പോഴും യോഗംചേർന്നു പാസ്സാക്കുന്ന അന്തസ്സരഹിതമായ വിദ്യകളെപ്പറ്റി പ്രേമേയങ്ങൾക്കു ഇവിടെത്തന്നെ വൻകിട പത്രങ്ങൾ നൽകുന്ന അനാഥമായ പ്രചരണത്തിലൂടെയാണ് കോൺഗ്രസ്സ് സംഘടന ജീവിക്കുന്നത്. യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സിന്റെ പരിസ്ഥിതിയിലായിരുന്നുവെങ്കിൽ കേരളത്തിലെ കോൺഗ്രസ്സുകാരിൽ ഇന്നുള്ളവരിൽ തന്നെ ഭൂരിഭാഗവും സിൻഡിക്കേറ്റിന്റെ കൂടെ ചോക്ലാറ്റായിരുന്നുവെന്നു തീർച്ചയാണ്.

കെ. പി. സി. സി. അഡ്വക്കേറ്റ് കമ്മറിയുടെ ദുർബലവും കഴിവില്ലാത്തതുമായ നേതൃത്വത്തെ പേക്ഷിച്ച് ഇപ്പോൾ സിൻഡിക്കേറ്റ് നേതൃത്വം കരകൂടെ കാഴ്ചക്കുമതയും സംഘടന

ചാതുര്യവും പ്രകടിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ആശയപരമായി അത്രയേറെ വ്യക്തതയോ, അഭിപ്രായ ഭിന്നതയോ കേരളത്തിലെ മുതിർന്ന കോൺഗ്രസ്സ് കാർക്കില്ലാത്തതുകൊണ്ട് അവരിൽ ഭൂരിഭാഗവും സിൻഡിക്കേറ്റിന്റെ കൂടെ പോകുന്നതായിരുന്നു സാധ്യത. അത് സംഭവിക്കാത്തത് അടുത്ത രണ്ട് മൂന്നു വർഷത്തിനുള്ളിൽ കേരളത്തിലെ കോൺഗ്രസ്സിനുള്ളിൽ അവഗണിക്കാനാവാത്തവിധം സ്വാധീനം ചെലുത്തിയ യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സാണ്.

അതേപോലേതന്നെ കേരളത്തിലെ യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സിൽ തുച്ഛമായ ഒരു വിഭാഗം ആളുകൾ മാത്രമേ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ഭിന്നിപ്പിനെ തുടർന്നു സിൻഡിക്കേറ്റുകാരായി മാറിയുള്ളൂവെന്നു ഓർക്കണം. കെ. പി. സി. സി. യിൽ സിൻഡിക്കേറ്റിനു ഭൂരിപക്ഷമുണ്ടായിരുന്നപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിയാണിത്. യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലുള്ള കെ. എസ്. യു. വി.യും സിൻഡിക്കേറ്റുകാർക്കു തന്നെയുമായ തോതിൽ ഭിന്നിപ്പുണ്ടാക്കാൻ സാധിച്ചില്ല.

മുതിർന്ന കോൺഗ്രസ്സുകാരെ പേക്ഷിച്ച് കേരളത്തിലെ യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സ് കാർക്കു ഇതെങ്ങനെ സാധിച്ചുവെന്നു പരിശോധിക്കുന്നത് നന്നാണ്. ഇന്ത്യയിലെ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഏറ്റവും കുറച്ചുകാലം കോൺഗ്രസ്സ് ഭരണത്തിലിരുന്ന സംസ്ഥാനമാണ് കേരളം. സ്വാതന്ത്ര്യപ്രാപ്തിക്കുശേഷം നടന്ന ആദ്യത്തെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിലെ ഫലം പരശോധിച്ചാൽ കേരളത്തിൽ കോൺഗ്രസ്സിനു കക്ഷികൾ നേരത്തെ തന്നെ പ്രവചനമായിരുന്നുവെന്നു കാണാം. തുടർച്ചയായുണ്ടായ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് പരാജയങ്ങൾ കേരളത്തിലെ കോൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കൾക്കു അപകർഷതാബോധമുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എല്ലാവർക്കും സ്വീകാര്യമായ ഒരു നേതാവിന്റെ അഭാവവും കൊച്ചി, മലബാർ, തിരുവിതാംകൂർ എന്നിങ്ങനെ കേരളം മൂന്നായിപ്പിരിഞ്ഞുകിടന്നിരുന്നതും മറ്റും കേരളത്തിലെ കോൺഗ്രസ്സിനെ മറ്റു സംസ്ഥങ്ങളെയുപേക്ഷിച്ച് കൂടുതൽ ദുർബ്ബലമാക്കി. അധികാരത്തിനുവേണ്ടി നേതാക്കൾ തമ്മിൽ നടത്തിയ മത്സരങ്ങളും കതികാൽവെട്ടും കോൺഗ്രസ്സിനെ അങ്ങേയറ്റത്തെ പരാജയത്തിലെത്തിച്ചു. കേരള

സംസ്ഥാന രൂപവൽക്കരണം നടന്നശേഷം നടന്ന തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ കോൺഗ്രസ്സ് പരാജയപ്പെടുകയും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കാർക്കു അധികാരത്തിൽ വരുകയും ചെയ്തു. ഈ സന്ദർഭംവരെ കേരളത്തിലെ കോൺഗ്രസ്സിനു യുവാക്കളെയാകർഷിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ആദ്യത്തെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഭരണം വന്നുവന്നതിന്റെ വിദ്യാർത്ഥി സംഘടനകൾ വഴിയായാണ് കോൺഗ്രസ്സിലേക്കു പുതിയ ഒരു സംഘം ചെറുപ്പക്കാർ കടന്നുവരാൻ തുടങ്ങിയത്.

കെ. എസ്. യു.

സ്റ്റുഡൻസ് മോഡറേഷൻ തുടങ്ങിയ വിദ്യാർത്ഥിസംഘടനകൾ തികച്ചും പാർട്ടി നിയന്ത്രണങ്ങൾക്കു വിധേയമായവയായിരുന്നതുകൊണ്ട്, ആരുടെ ഭരണം എന്നു നോക്കാതെ വിദ്യാർത്ഥി താല്പര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വാദിക്കുന്ന സംഘടനയിലേക്കു വിദ്യാർത്ഥികളെയാകർഷിക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിരോധത്തിന്റെ പേരിൽ ആദ്യത്തെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് മന്ത്രിസഭയെ കീഴ്ന്നു എതു വകിയെടുത്തും അടിക്കാൻ കത്തോലിക്കാ പള്ളി തയ്യാറായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു കത്തോലിക്കാ പള്ളിയുടെ മാനേജ്മെന്റുകളിലുള്ള വിദ്യാലയങ്ങളിലെല്ലാം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് അനുഭാവികളല്ലാത്ത വിദ്യാർത്ഥി സംഘടനകൾ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ബോട്ടുകൾ കറക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടു കൊണ്ട് കേരള വ്യാപകമായി നടത്തിയ വിദ്യാർത്ഥി സമരം കെ. എസ്. യു. വിനു സംസ്ഥാന വ്യാപകമായ സ്വാധീനമുണ്ടാക്കി. പ്രത്യക്ഷമായും പരോക്ഷമായും സ്വകാര്യ വിദ്യാലയങ്ങളുടെ മാനേജ്മെന്റുകൾ ഈ വിദ്യാർത്ഥി സംഘടനയെ തങ്ങളുടെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിരോധം കാരണം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിനിടയിൽ കപ്രസിദ്ധമായ വിരോധന സമരം ആരംഭിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. വിരോധനസമരത്തിനുശേഷം കോൺഗ്രസ്സ് മുസ്ലീം ലീഗ്-പി. എസ്. പി. കൂട്ടുമുന്നണിയായി കാരത്തിൽ വരുകയും കോൺഗ്രസ്സിനകത്തു തന്നെ ശങ്കർ-ചാക്കോ ഗുല്ല്യകൾ ഒരു വശത്തും സി. കെ. ഗോവിന്ദൻ നായരുടെ ഗുല്ല്യ മറുവശത്തുമായി വടംവലി

കൾ ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ശങ്കർ കോൺഗ്രസ്സ് സംഘടനയുടെ കൂടെ നേതാവായിരുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ വിദ്യാർത്ഥി വിഭാഗത്തേയോ യുവജന വിഭാഗത്തേയോ അംഗീകരിക്കാൻ കൂട്ടാക്കിയിരുന്നില്ല. എങ്കിലും കോൺഗ്രസ്സുകാരായ യുവാക്കളുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള കെ. എസ്. യു. വിൻ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ വിദ്യാർത്ഥി സംഘടനയെന്ന നില ഏറെക്കുറെ സിദ്ധിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. പിന്നീട് കെ. പി. സി. സി. പ്രസിഡൻറായി വന്ന സി.കെ. ഗോവിന്ദൻ നായർ യുവാക്കളെയും വിദ്യാർത്ഥികളേയും സംഘടനയുടെ പ്രവർത്തനമായി അംഗീകരിക്കാൻ വിമുഖത കാണിച്ചില്ല. മിക്കവാറും പത്ര പ്രസ്താവനകളിലൂടെയാണ് അന്നു യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സിജീവിച്ചുവന്നത്. ശങ്കർ ഗുപ്തൻ എതിരായി ഒരു മുനണി സംഘം എന്ന നിലയിൽ സി. കെ. ഗുപ്തിന്റെ ഭിന്നശേഷ്യയുടെ ഇടക്കാലത്തു് യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സ് ഒരു സംഘടനയാകുകയും ചെയ്തു. കെ. എസ്. യു. വിൻ നേതാക്കളായ യുവാക്കൾ തന്നെയായിരുന്ന യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സിലേക്കും പ്രധാന പ്രവർത്തകരായി കടന്നു വന്നവർ.

എന്നാൽ യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സിൽ തന്നെ രണ്ടു് ഗുപ്തിലുംപ്പെട്ട യുവാക്കൾ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടും കെ. എസ്. യു. മിക്കവാറും സ്വതന്ത്ര സംഘടനയെന്ന നിലയിൽ തന്നെയാണ് പ്രവർത്തിച്ചത്. അവസാനം യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സിൽ താരതമ്യേന ഉൽപ്പതിഷ്ഠക്കളായ സി. കെ. ഗുപ്തകാർക്കു നേതൃത്വം കീഴടക്കാൻ സാധിച്ചത് കെ. എസ്. യു. വിൻ പീൻബലത്തിന്മേലാണ്. സ്വഭാവപരമായും കെ. എസ്. യു. വിൻ പ്രമുഖ നേതാവായിരുന്ന എം. എ. ജോൺ യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സിന്റെ സംസ്ഥാന ജനറൽ സെക്രട്ടറിയായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. കെ. എസ്. യു. വിനെ യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സിന്റെ അംഗീകൃത വിദ്യാർത്ഥി സംഘടനയായി നിശ്ചയിച്ചത് ഇതിനുശേഷം മാത്രമാണ്. എം. എ. ജോണിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ കെ. എസ്. യു. വിം യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സും ചേർന്നു ആശയരംഗത്തും പ്രവർത്തന രംഗത്തും കൂടുതൽ കൂടുതൽ സ്വതന്ത്രവും പുരോഗമനാത്മകവുമായ നടപടികളെടുത്ത് വന്നു. ആർ. ശങ്കർ മുഖ്യമന്ത്രിയായിരിക്കെ തന്നെ, ഇതിനകം യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സിന്റെ സമ്പൂർണ്ണ നിയന്ത്രണത്തിലായ

കെ. എസ്. യു. മീസ് ഏകീകരണ സമരം ആരംഭിച്ചു. ഇര സമരം ഭാഗികമായി വിജയിച്ചതോടെ കെ. എസ്. യു. വിം യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സും സ്വകാര്യ - വിദ്യാലയ മാനേജ്മെന്റുകളുടെ സ്വാധീനത്തിൽ നിന്നു വിമുക്തമായി. നിലവിലുള്ള കോൺഗ്രസ്സ് മന്ത്രിസഭയുടെ ചെയ്തുകൊടുത്ത നേതൃത്വത്തിൽ വിമർശിക്കുന്ന പ്രമേയങ്ങൾ അന്നു മുതൽ യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സ് പാസുമായി അംഗീകരിച്ചു തുടങ്ങി. അന്നു യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സ് ജനറൽ സെക്രട്ടറി എം. എ. ജോൺ പ്രസാധകനും തോപ്പിൽ രവി പത്രാധിപരുമായി ആരംഭിച്ച 'യൂത്ത്' വാരികയും തുറന്ന വിമർശനം നടത്തി ഗവർണ്മെന്റിനെക്കൊണ്ടു് കൂടുതൽ കൂടുതൽ പുരോഗമനാത്മകമായ പരിപാടികൾ നടപ്പാക്കിക്കൊണ്ട് വാദിച്ചിരുന്നു. മന്ത്രിസഭയിലുള്ളവർ ഈ സംരംഭത്തെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ലെങ്കിലും 'യൂ.പ്' വഴക്കു കാരണത്താലോ, അതോ നിയന്ത്രിക്കാൻ ആവാത്തതിനാലോ, അന്നത്തെ കെ. പി. സി. സി. നേതാക്കൾ യൂത്ത് കോൺഗ്രസിന്റെ കാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെട്ടില്ല.

യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സിന്റെ വ്യക്തിത്വം.

ഇതിനിടയിൽ യൂത്ത് കോൺഗ്രസിനു വേണ്ടി ഒരു ട്രസ്റ്റിന്റെ ചേരിൽ, ഏറാറാകട്ടെ സ്വന്തമായ ഒരു കെട്ടിടം നിർമ്മിക്കാൻ സാധിച്ചത് ഇന്ത്യയിലെ മറ്റു സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ യൂത്ത് കോൺഗ്രസിനെയപേക്ഷിച്ചു് പ്രത്യേകമൊരു സ്ഥാനം നേടിക്കൊടുക്കുന്നതിനിടയാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. (ഇന്നു ഈ കെട്ടിടം യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കൾ ഏതോ ബാങ്കിനു പണയപ്പെടുത്തിയിരിക്കുകയാണെന്നാണിവിടെ കേൾക്കുന്നിലെ യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സ് ഇങ്ങിനെ സജീവമായി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ തന്നെ കേരളത്തിലേതുപോലെ ഇന്ത്യയിലെ എല്ലാ സംസ്ഥാന യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സു കമ്മിറ്റികളും പിരിച്ചുവിടപ്പെട്ടു. കോൺഗ്രസ്സ് പ്രസിഡൻറായി വന്ന കാരാജ് ഇത് ചെയ്തത് യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റികളെ പുനസംഘടിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ്. പക്ഷെ കേരളത്തിലെ യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തനത്തെ അംഗീകരിക്കാൻ അദ്ദേഹം നിർബ്ബന്ധിതനാവുകയും സംസ്ഥാന യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സ് ജനറൽ സെക്രട്ടറിയായിരുന്ന ജോണിനെ നാലംഗങ്ങൾ മാത്രം

മുണ്ടായിരുന്ന നാഷണൽ കൗൺസിലിലേക്കു നോമിനേറ്റ് ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. നാഷണൽ കൗൺസിലാഗമമായിരിക്കെ എം. എ. ജോൺ, കെ. എസ്. യു. പ്രസിഡണ്ടായിരുന്ന വയലാർ രവിയെ കേരളത്തിലെ യൂത്ത് കോൺഗ്രസിന്റെ കൺവീനറാക്കി. യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സിന്റേയും കെ. എസ്. യു. വിന്റേയും ഭാവി പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു ചില ഉദ്ദേശലക്ഷ്യങ്ങൾ നൽകിക്കൊണ്ടാണ് അന്നു അങ്ങനെ ചെയ്തത്. രാജ്യ വ്യാപകമായി ഒരു യുവജന സോഷ്യലിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനം കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിന്റെ മുന്നോടിയായി വിദ്യാർത്ഥിവിഭാഗത്തെ യൂത്ത് കോൺഗ്രസുമായി കണിപ്പിക്കുകയായിരുന്ന മുഖ്യമായ ഉദ്ദേശം. സ്വാതന്ത്ര്യ സമ്പാദനത്തിനു വേണ്ടി ഇന്ത്യയിലെ ദേശഭിമാനികളെല്ലാം ഒന്നിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചു ഇന്ത്യൻ നാഷണൽ കോൺഗ്രസിന്റെ അടുത്തപരിവർത്തനത്തിനുകുടിയുപകരണമാക്കണമെന്നുംകരുതിയിരുന്നു. വിദ്യാർത്ഥി രംഗത്ത് സ്വകാര്യമാനേജ്മെന്റുകളുടെ പ്രോത്സാഹനം ലഭിച്ചുവളർന്ന സംഘടനയെക്കൊണ്ടു് തന്നെ ആ മാനേജ്മെന്റുകൾക്കെതിരായി സമരം ചെയ്യിച്ചു കൂടുതൽ പുരോഗമനാത്മകമായ പരിവർത്തനങ്ങൾക്കു വഴി തെളിയിക്കാൻ സാധിച്ചുവെന്നതു് രാഷ്ട്രീയ രംഗത്തും പരീക്ഷിച്ചു വിജയിക്കാമെന്നതിന്റെ സൂചനയായിരുന്നു.

നയ പരിപാടികൾ.

അതു യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സ് സ്വന്തമായ പരിപാടികൾ വെച്ചു മുന്നോട്ടു പോകുന്നതോടോപ്പം രാജ്യ വ്യാപകമായ രാഷ്ട്രീയ പരിവർത്തനത്തിനുള്ള ഉപകരണമായി കോൺഗ്രസ്സ് സംഘടനയെ കാണണമെന്നായിരുന്നു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടത്. മോഹൻദാസ് ഗാന്ധിയുടെ രീതിയനുസരിച്ചു് രാഷ്ട്രീയ കൗശലങ്ങൾ തുറന്ന ചർച്ചക്കും പൊതുജനങ്ങളുടെ വിധിയിലും പാത്രമാകുക, കോൺഗ്രസ്സ് ഭരണകൂടങ്ങളെയും നേതൃത്വത്തെയും പരിവർത്തനത്തിനു നിർബ്ബന്ധിതമാക്കും വണ്ണം വിമർശിക്കുക, സംസ്ഥാനങ്ങളിലുള്ള മറ്റു കക്ഷിക്കാരുടെ ഗവണ്മെന്റുകൾ സ്വീകരിക്കുന്നതും സോഷ്യലിസത്തോടടുപ്പിക്കുന്നതുമായ എല്ലാ (ശേഷം 13-ാംപേജിൽ)

★ ഇന്ത്യയിലെ മുസ്ലീം രാഷ്ട്രീയം

മനുഷ്യരോടുള്ള വീക്ഷണത്തിൽ ഗാന്ധി ആത്യന്തികമായി തത്വചിന്താപരമായ അരാജക വാദിയായിരുന്നു. ആഭിവാ പമെന്ന ആശയത്തോട് അദ്ദേഹത്തി ന യോജിപ്പുണ്ടായിരുന്നില്ല. മറിച്ച്, എല്ലാമനുഷ്യരിലും ദേവീകാംശമുണ്ടെന്നും അതുകൊണ്ട് ഓരോ മനുഷ്യനും ആത്യന്തികമായി നല്ലവനാണെന്നും അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു. ആത്മസാക്ഷാൽക്കാരത്തി നുള്ള സമരം വിജയകരവും നീണ്ടുനിൽക്കുന്നതുമായെന്നിരിക്കിലും ആരും മോചനം ലഭിക്കാത്തവരായിട്ടില്ലെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസം. അതിനാൽ ഉദ്ദേശ്യരീതിയോടെ, പ്രേരണയുടെ മാറ്റം സ്വീകരിച്ചു, വിദേശീയചി

അവതാരിക

ന്തയില്ലാത്ത ദേശീയ വാദിയെന്ന നിലക്കാണ് അദ്ദേഹം ഹിന്ദു-മുസ്ലീം പ്രശ്നത്തെ സമീപിച്ചത്. ഭക്ഷിണാഹ്ലിക്കയിലെ അനഭവത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം. സംയുക്തമായ നിർമ്മാണപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഹിന്ദുക്കളേയും മുസ്ലീമുകളേയും ഒന്നിപ്പിക്കാൻ സാധിച്ചാൽ ഐക്യം തങ്ങളുടെ പൊതുതാൽപ്പര്യത്തിനും ഗുണമാണെന്നു അവർ മനസ്സിലാക്കുകയും സമാധാനത്തോടും സൗഹൃദത്തോടും കൂടി ജീവിക്കുവാൻ അവർ പഠിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നു അദ്ദേഹം കരുതി. ഈ ലക്ഷ്യം വെച്ചുകൊണ്ട്, ഹിന്ദുമതവും ഇസ്ലാമതവുമുൾപ്പെടെ എല്ലാ മതങ്ങളും പ്രസംഗിക്കുന്ന മനുഷികമൂല്യങ്ങൾ എടുത്തു കാട്ടാൻ അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചു. വിഭാഗീയതയ്ക്കു മുകളിൽ ഐക്യം,

കാലം ചെല്ലുന്തോറും വിജയം നേട്ടമെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രത്യേകം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഗാന്ധിയുടെ ചിന്താഗതിയനുസരിച്ച് യഥാർത്ഥ മതത്തിനു വിവിധ വിശ്വാസക്കാരായ മനുഷ്യരെ ഒന്നിപ്പിക്കാനല്ലാതെ വേർപെടുത്താനാവില്ല. അടിസ്ഥാനപരമായി വിഭിന്നരാണ് തങ്ങളെന്നു ഹിന്ദുക്കളും മുസ്ലീമുകളും സ്വയം കരുതിയെങ്കിൽ അതിന്റെ കുറവും ഗാന്ധിയുടെ ധാരണയനുസരിച്ചു വിശുദ്ധ വാക്യങ്ങളിൽ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന വിശ്വാസങ്ങളുടേതോ ആചാരങ്ങളുടേതോ തക്കരാല്ലാ, പ്രത്യേക അവയുടെ 'യഥാർത്ഥ' സന്ദേശം, പിശകായി മനസ്സിലാക്കിയതാണ്.

(എ. ബി. ഷാ)

മനുഷ്യനോടും മതത്തോടുമുള്ള ആഭരണീയമായ കാഴ്ചപ്പാടാണിത്. പരസ്പരമംഗതിയിലെ ഘടകമെന്നനിലയിൽ മനുഷ്യനിൽ നന്മയും തിന്മയും സമ്മേളിക്കുന്നുവെന്ന വസ്തുതയെ മറികടക്കുന്നതാണ് ഈ കാഴ്ചപ്പാട്. അവന്റെ സംസ്കാരവും സ്ഥാപനങ്ങളും ചേർന്ന ചരിത്രപരമായി നിർണ്ണയിക്കുന്ന സ്വഭാവത്തേയും ഈ വീക്ഷണം കാണുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇന്ത്യയിലെ മതസംഘടനകളുടെ കൂടുതൽ ആഴത്തിലുള്ള ചരിത്ര-സാമൂഹ്യ-സാംസ്കാരിക വേരുകൾ കാണാൻ ഗാന്ധിക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. അതിനു പകരം അദ്ദേഹം അതിന്റെ മൂലകാരണം കടില ബുദ്ധികളായ ബ്രിട്ടീഷുകാരിൽ ആരോപിച്ചു. ബ്രിട്ടീഷുകാർ 'രാജ്യഭ്രംഹപരവും' 'ഹിന്ദുദേശീയതയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ളതുമായ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ നിന്നു മുസ്ലീമുകളെ അകറ്റി നിർത്തുന്നതിൽ തീർച്ചയായും തൽപ്പരരായിരുന്നു. (രാംഗോപാലം കേസരിയിൽ ബാലഗംഗാധര തിലകൻ എഴുതിയ ലേഖനങ്ങളും നോക്കുക.-കേസരി- മറാത്താ സംസ്ഥം പൂന 1922) ഹിന്ദുക്കൾക്കും മുസ്ലീമുകൾക്കുമിടയിൽ വേണ്ടത്രയാളുകൾക്കു സമനോഭാവമുണ്ടായാൽ, മതസംഘടനകളുടെ ആന്തരികത്വപരമായ പ്രത്യേകതകളും അവർ മനസ്സിലാക്കുമെന്നും വിദേശഭരണത്തിൽ നിന്നു സ്വാതന്ത്ര്യം നേടുന്നതിനു വേണ്ടി അവർ ഒത്തൊരുമിച്ച് ശ്രമിക്കുമെന്നും ഗാന്ധിക്കുതോ

ഹമീദ് ദൽവായ്

ന്നി. രാമ-റഹീം സമീപനം എന്തൊക്കെ ഇതിനെ വിളിക്കുന്നു. മതത്തോടുള്ള വീക്ഷണത്തിൽ മൗലികമായ ഒരു മാറ്റവും വരുത്താതെ, ഹിന്ദുക്കളുടേയും മുസ്ലീമുകളുടേയും സമാധാന പരമായ സഹവർത്തിത്വമാണ് വിഭാവനം ചെയ്തിരുന്നതെന്നുകൊണ്ട് ഈ സമീപനം പരാജയത്തിൽ കലാശിക്കാതെ നിർദ്വാരമില്ലായിരുന്നു. ആധുനികതയ്ക്കുമുമ്പുള്ള ഒരു സമൂഹത്തിൽ സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ പാരമ്പര്യവും ആചാരവും അനുഷ്ഠാനങ്ങളും ചേർന്ന മതത്തിനു മനുഷ്യമനസ്സുകളിലുള്ള പിടിമുറക്കത്തെയെ അത് കണക്കാക്കിയല്ല. ബഹുജനങ്ങളെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന പൊതുവായ ഏക കാര്യം ദൈവത്തിന്റേയും മതത്തിന്റേയും വിശുദ്ധ നാമത്തിൽ കൂട്ടായ ചേരിതീർപ്പിനോടുള്ള അന്ധമായ കൂറാണ്. വ്യക്തിയുടെയോ ചെറിയ സംഘങ്ങളുടേയോ പെരുമാറ്റത്തിന്റെ പിന്നിലുള്ള യുക്തി വിപുലമായ, മുഖമില്ലാത്ത ജനരാശിയോട് സ്വീകരിക്കാമെന്നായിരുന്നു ഈ സമീപനം സ്വീകരിച്ചവരുടെ ധാരണ.

ഗാന്ധിയുടെ സമീപനം മുഖ്യമായും വിശുദ്ധതയോടുള്ള പോലുള്ള നായിരങ്ങളുവെന്നു മറ്റൊരു രീതിയിൽ പറയുകയായിരുന്നു. സാംസ്കാരിക വശത്തിനു നിഗമനാടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള പക്ഷ് വകവെച്ചു കൊടുക്കുന്നതു കൊണ്ടും ഒരു തരത്തിൽ മാർക്സിസ്റ്റുകാരുടെ സമീപനവുമായും ഇതിനു സാമ്യമുണ്ട്. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുള്ള അഭിവാഞ്ഛ മുസ്ലീമുകൾക്കു അവരുടെ മതത്തോടു പ്രബലമായ വീക്ഷണത്തിനിടയാക്കുമെന്നും ഗാന്ധി വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ഇസ്ലാം എന്നറിയപ്പെടുന്ന സാംസ്കാരിക സമ്പ്രദായത്തിൽ ഒരുമയോളം വ്യക്തിഗതമായ വ്യതിയാനങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു മുൻവിധി ഇതിന്റെ പിന്നിലുണ്ട്. ഗാന്ധി അത്തരം വ്യതിയാനങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു. ഹിന്ദുക്കളുടെ മനസ്സ് 'അടിസ്ഥാനപരമായി വ്യക്തിനിഷ്ഠമായ വീക്ഷണം പുലർത്തുന്നതാണ്. അന്തർമുഖമാണ്' (പി. സി. പ്രാട്ട്-ഹിന്ദുക്കൾക്കുവേണ്ടി ആന്റർ പേഴ്സണാലിറ്റി. പി. സി. മനക്താലം

★ മുസ്ലീം പോളിറ്റിക്കസ്

ഇൻ ഇന്ത്യ

ഹമീദ് ദൽവായ്

നചികേത

പബ്ലിഷേഴ്സ്,

സ്ലീറർ റോഡ്,

ബോംബെ-7.

(കഴിഞ്ഞ ലക്കത്തിൽനിന്നു തുടർച്ച)

ആന്റണി സെൻസ്, ബോംബെ 1966. പ്ലാനിങ്ങ് ഫോർ ഡെവലപ്മെന്റ് ആന്റ് അറേബ്ബിയൻ എന്ന പേരിൽ എ.ബി. ഷാ എഴുതിയ പുസ്തകത്തിലെ ഭൂമിഷൻ ആന്റ് മോഡേണിസം ഇന്ത്യ എന്ന ലേഖനം നോക്കുക. മനക്താലാ ആന്റ് സെൻസ് ബോംബെ 1967) ഇടക്കുള്ള ക്രമീകരണത്തിന്റെ വ്യക്തിപരമായ മോക്ഷമാർഗ്ഗമാരായാൽ ഹിന്ദു മനസ്സിന് എളുപ്പമാണ്. ഇതുകൊണ്ട് ഗുണവും ദുഷ്ടവുമാണ്. ഒരു പക്ഷേ ഗുണത്തിലേറെ ദുഷ്ടമാണുള്ളത്. യുക്തിയുടേയ്ക്കു ഭാവനയുടേയ്ക്കു പ്രത്യേക പരിഗ്രഹം കൂടാതെ, വ്യക്തിയെ കാണാൻ കൂട്ടാക്കാത്ത ഒരു മനസ്സിനെക്കുറിച്ച് വിഭാവനം ചെയ്യാൻ ഹിന്ദുവിന് വിഷമമുണ്ട്. ഒരു കൂട്ടത്തിലെ അംഗമെന്ന നിലക്കു മാത്രം മനുഷ്യജീവിതത്തിന് പ്രാധാന്യമുണ്ടാകുന്നുവെന്ന ധാരണയും ഹിന്ദുക്കളുടെ മനസ്സിന് ഇണങ്ങുന്നതല്ല. എന്നിരുന്നാലും ഈ ധാരണ വെളിപാടുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള മതസംസ്കാരങ്ങളുടെ സവിശേഷസ്വഭാവമാണ്. ഈ വശത്തിൽ ക്രിസ്തീയ സംസ്കാരം വ്യത്യസ്തമാണെന്നു തോന്നുന്നുവെങ്കിൽ അതിന് കാരണം ഏതാണു് ആവിർഭാവം മുതൽക്കു യവനപാരമ്പര്യം ക്രിസ്തുമതത്തെ സ്വാധീനിച്ചതാണ്. യവനപാരമ്പര്യത്തിന്റെ പുനരുദ്ധാരണമാണ് നവോത്ഥാനത്തിലേക്കും വിശുദ്ധ സഭയ്ക്കുള്ള വ്യക്തിപരമായി വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിൽ ശ്രദ്ധയൂന്നിക്കൊണ്ടുള്ള പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് മതത്തിലേക്കും വഴി തെളിയിച്ചത്. ക്രിസ്തുമതത്തിന് മാനുഷിക വീക്ഷണമുണ്ടാക്കിയതും അതിന്റെ അനന്തര ഫലമായി വ്യക്തിത്വത്തെക്കുറിച്ച് മതേതര ധാരണ വളർന്നുവന്നതും യവനപാരമ്പര്യങ്ങളുമായുള്ള സമ്പർക്കത്തിന്റെ നേരിട്ടുള്ളഫലമാണ്. (സുസ്ഥാപിതമായ റോമൻ ഭരണകൂടത്തിന്റെ പ്രതികൂലമായ സാഹചര്യത്തിൽ നിലനിന്നു പോരണമെങ്കിൽ ക്രിസ്തുമതത്തിന് ആദ്യകാലത്തു് ഭരണകൂടത്തോടു് മതേതരമായ സമീപനം സ്വീകരിക്കാതെ നിർവ്വാഹമില്ലായിരുന്നു. നവോത്ഥാനം ചെയ്തതു് ഈ സമീപനത്തെ പുനരുദ്ധരിക്കുകയും ഭരണകൂടത്തിനോടുള്ള സമീപനം വ്യക്തിയിലേക്കു വ്യാപിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തതാണ്. മുഹമ്മദിനെ പോലെ, യേസുവും ഒരു ഭരണകൂടം സ്ഥാപിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ക്രിസ്തുമതം ഏതു രീതിയിൽ വളരുകയായിരുന്നുവെന്നു ആലോ

ചിക്കുന്നത് രസകരമായിരിക്കും) ബെബിലിലെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനതയെ പോലെ യവനരെ ഒരു പ്രവാചകനും അനുഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു കാർക്കുന്നതാണ്. ഹിന്ദുക്കളെ യനുഗ്രഹിച്ചുളള വാവതാരങ്ങളും അവർക്കില്ലായിരുന്നു. വസ്തുക്കളുടെ പ്രകൃതി മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് നിരീക്ഷണത്തെയും യുക്തിയേയും മാത്രം അവർക്കു ആശ്രയിക്കേണ്ടി വന്നു. അവർ പല ദൈവങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ ദൈവങ്ങൾ അതിമാനുഷ ശക്തികളുള്ള ചെറിയ നിന്നു വ്യത്യസ്തപ്പെടുത്തി കാണാൻ വയ്ക്കാത്തവരാണ്. പക്ഷേ അതിന്ദ്രിയ കാര്യങ്ങളിൽ തികച്ചും വിമുക്തരായ ദൈവങ്ങളായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട്, വിമർശനാത്മകമായ അന്വേഷണത്തിന്റെ പാർവ്വ്യം വളർത്തിയെടുക്കാൻ യവനർക്കു കഴിഞ്ഞു. നൂറു സ്തൂലകം മത്സരിക്കട്ടെയെന്നും നൂറു പുഷ്പങ്ങൾ വിരിയട്ടെയെന്നും വെണ്മണവെണ്മണയുടേതായ സാഹചര്യമുണ്ടാക്കാനും സാധിച്ചു. അവർക്കു മറ്റൊരു ഗുണവും കിട്ടി. ഹിന്ദുക്കൾ അനശ്വരമെന്നും മനുഷ്യരാണ് സൃഷ്ടിക്കപ്പെടാത്തതെന്നും കരുതുന്ന വേദത്തിന് പകരമായി അവർക്കു മറ്റൊന്നും ഇല്ലായിരുന്നു. മാറ്റമില്ലാത്ത സത്യത്തിന്റെ ഭാരത്തിൽ നിന്നും അതുകൊണ്ട് അവർ വിമുക്തരായി. ശാസ്ത്രത്തെ അന്വേഷണമെന്ന നിലക്കും ശാസ്ത്രീയ രീതികളെ അന്വേഷണോപാധിയെന്ന പോലെ തന്നെ നിഗമനങ്ങളുടെ സാധുത നോക്കാനുള്ള ഉയർച്ച കോലെന്ന നിലക്കും വളർത്തിയെടുക്കാനും യവനർക്കു സാധിച്ചു.

ഇസ്ലാമിലും യവനപാരമ്പര്യങ്ങൾ ഇതേപോലെ സ്വാധീനം ചെലുത്തുകയായിരുന്നു. പക്ഷേ, അൽമാമൂനി (813-833) ന്റെ കാലത്തു് ഇസ്ലാമുമായി യവനപാരമ്പര്യങ്ങൾ സമ്പർക്കത്തിൽ വരും മുഖേന എന്ന ഇസ്ലാമിന്റെ ആവേശം നശിച്ചിരുന്നു. അതു് രൂപം കൊള്ളുന്ന പ്രാഥമിക ഘട്ടവും അവസാനിച്ചിരുന്നു. ഇതിലും പ്രധാന കാര്യം, ചേരിപ്പോരുകൾ കൊണ്ട് മിന്നഭീനമായിരുന്നതും ഭരണകൂടം എന്ന പേരിന്റേതായതൊന്നും തന്നെ ഇല്ലാതിരുന്നതുമായ ഒരു സമൂഹത്തിലാണ് ഇസ്ലാമിന്റെ ഉൽഭവം. അഭിപ്രായ ഭിന്നതകളുള്ളവരെ പ്രാകൃതമായി അടിച്ചമർത്താൻ അതു് മടിക്കാണിച്ചില്ല. ഇസ്ലാമിന്റെ സ്ഥാപകൻ അതിന്റെ സഭയോ സമൂഹമായി പ്രചരിപ്പിക്കും മുമ്പേ തന്നെ

ഒരു ഭരണകൂടം സ്ഥാപിക്കേണ്ടി വന്നു. ബലപ്രയോഗം കൊണ്ട്. തീരുമാനിക്കാതെ കൂടുതൽ പരിഷ്കൃതമായ ഒരു സംസ്കാരവുമായി യുണ്ടാകുന്ന സമ്പർക്കം കൊണ്ട് വികസിക്കുകയല്ല ചെയ്തതു്. നബിയുടെ ഭരണശേഷമുള്ള നൂറു കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ ചാറ്റുള്ള നിശ്ചലവും അധസ്ഥിതവുമായ സമൂഹങ്ങൾക്കിടയിൽ ഇസ്ലാം തപരിതരത്തിൽ കണ്ണുബിപ്പിക്കും വിധം പ്രചരിച്ചതും അതിന്റെ ഭാവി വികസനത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്താലും തടസ്സമായിത്തീരുകയാണുണ്ടായതു്. മറ്റുള്ളവരുടെ മേൽ തുടർച്ചയായുണ്ടായ വിജയം, മുസ്ലീമുകൾക്കു് തങ്ങളുടെ വിശ്വാസം കുറഞ്ഞവരെന്നു മാത്രമല്ല, അതിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരുടേതിനേക്കാൾ മികച്ചതും പരാജയം പറ്റാത്തതുമാണെന്ന ധാരണയുണ്ടാക്കാനും കാരണമായി. എന്തെങ്കിലും എതിർ ശബ്ദമുണ്ടായാൽ, മുൻകാലത്തു് ക്രിസ്തുമതം ചെയ്തതുപോലെ തന്നെ ക്രൂരമായി അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ട. ഇതിന്റെ ഫലമായി വിശ്വാസത്തിന്റെ ആണിക്കല്ലുകളെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നുവെന്നു തോന്നുവാണുകുന്നതൊഴിവാക്കാൻ ഏറ്റവും ധീരരും നല്ലവരും യമുസ്ലീം പണ്ഡിതന്മാർ വെറേരു ഉയിർപ്പിരുന്നു അങ്ങിനെ ഇസ്ലാമിലെ ദൈവിക സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കു വേണ്ടി വാദിക്കുന്നതിനും അവയെ വിശദമാക്കുന്നതിനും യവനന്മാരുടെ ആശയങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയ മുട്ടാസിലുകളെ സൂന്നി മുസ്ലീമുകളുടെ മുഖ്യപക്ഷം ദൈവനിഷേധികളായാണ് കണക്കാക്കിയത്. (ഡബ്ളിയു മോണ്ട് ഫോമറി വാട്ട്-വാട്ട് ഈസ് ഇസ്ലാം? ലോങ്ങ് മാൻസ്, ലണ്ടൺ 1963. പേജ് 181 ജി. ഇ. വോൺ ഗ്രൂൺബാം മെഡിവൽ ഇസ്ലാം (സെക്കണ്ടു് എഡിഷൻ) ചിക്കാഗോ 1953. പേജ് 102-105.) യാഥാർത്ഥത്തിൽ മഹാഹാരായ മുതക്കും ചില മുസ്ലീം ചിന്തകരിൽ ഒരാളായ ഇബ്നു സിന പേരും മുസ്ലീം പാരമ്പര്യത്തിന്റെ വക്താക്കളുടെ അധിഷ്ഠിതപത്തിന് പാത്രമായി. 'യുക്തിപൂർവ്വമായ ഒരു സിദ്ധാന്തത്തിന് വിധേയമായി ദൈവശക്തിയെ പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നുവെന്നും, അനന്തതയുടെ മുമ്പിൽ നശപരതയുള്ള അതതു താദരണങ്ങൾ കുറയ്ക്കുന്നുവെന്നുമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിനെതിരായ ആരോപനങ്ങൾ (സെയ്യിദ് ഇസ്മൈൽ നസർ-ആൻ ഇൻ

ടെംപ്ലിംഗ് ടു ഇസ്‌ലാമിക് കോസ് മോളെജിക്കൽ ഡോക്ട്രിൻസ്, ഹാർ വേഡ് യൂണിവേഴ്സിറ്റി പ്രസ്സ്, കേമ്പ്രിഡ്ജ്, മാസ്സ്. 1964, പേജ് 214.) അതുകൊണ്ട് മാത്രം നിർത്തിയില്ല. ഇബ്ൻ സിന തന്നെ അവസാന കാലത്ത് ഒരു ഭക്തനായ വിശ്വാസിയായി മാറുകയോ നടിക്കുകയോ ആണുണ്ടായത്. “അവിയസന്നയെപ്പോലുള്ള ഒരാളുടെ ലേഖനങ്ങളിൽ യുക്തിരഹിതമായ മൂടലിനു കട്ടികൂടിവരുന്നത് കാണുമ്പോൾ ഞെട്ടലാണുണ്ടാകുന്നത്” (എച്ച്. എ. ആർ. ഗിബ്ബ് എസ്സ്. എച്ച്. നസറിന്റെ പുസ്തകത്തിനുള്ള മുഖവുരയിൽ).

ഒരു സംസ്കാരിക പാരമ്പര്യമെന്നിലായി ഇസ്‌ലാമിന്റെ ഈ വശത്തെക്കുറിച്ച് ഞാൻ മനപ്പൂർവ്വം നീട്ടിപ്പറഞ്ഞതാണ്. കഴിഞ്ഞ കാലത്തെ അസഹിഷ്ണുതയുടെ കാര്യത്തിൽ ഇസ്‌ലാമിന്റെ പ്രവർത്തനം ഏറ്റവും മുന്നിട്ട് നിൽക്കുന്നുവെന്നുവെങ്കിലും അതു ചെയ്തത്. പ്രബലത കറഞ്ഞ കാലത്തെപ്പോലെ തന്നെ, സ്വതന്ത്രമായ അന്വേഷണത്തോടും അഭിപ്രായഭിന്നതകളോടും ഇസ്‌ലാം ഇന്നും അസഹിഷ്ണുത പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതാണ് ഇതു പറയാനുള്ള കാരണം (പാക്കിസ്ഥാനിലെ ‘ഗവണ്മെന്റ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് ഇസ്‌ലാമിക് സ്റ്റഡീസ്’ന്റെ ഡയറക്ടർ സ്ഥാനത്ത് നിന്ന ഡോക്ടർ ഫസൽ റാഹിമാൻ, ഉലേമകളുടെ എതിരപ്പു കാരണം രാജിവെക്കേണ്ടി വന്നത് അടുത്തകാലത്ത് നടന്ന ഉദാഹരണം). മുട്ടാസിലുകളും അവരുടെ യാഥാസ്ഥിതികരായ എതിരാളികളും തമ്മിൽ പരസ്പരപീഡനം നടത്തിയതിനുശേഷം, ശാസ്ത്രത്തിന്റേയും തത്വചിന്തയുടേയും വികസനത്തിലൂടെ ഈ പെരുമാറ്റത്തിൽ അല്പം അയവുവരുന്നതിനു ഏതെങ്കിലും സാധ്യതയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ തന്നെ, നൂററണ്ടുകളോളം പുരോഗതി തടയപ്പെട്ടു വണ്ണം അൽഗസലി അതു നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു. (ഡി.1,111) മുസ്‌ലീം സമൂഹത്തിൽ തുർക്കിയിലുണ്ടായതുപോലെ മുകളിൽനിന്നു അടിച്ചേല്പിക്കുന്നെങ്കിലല്ലാതെ, നവോത്ഥാനം ഒരിക്കലുമുണ്ടായില്ലെന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം കൊണ്ട് ഉറപ്പായി. ഇസ്‌ലാമിക സംസ്കാരം ജന്മകൊടുത്തവരിൽ ഏറ്റവും വലിയ ചിന്തകനെന്ന നിലക്കാണ് മുസ്‌ലീം പണ്ഡിതന്മാർ അൽ-ഗസലിയെ കണക്കാക്കുന്നത്. പ്രവാചകന്റെ മരണശേഷം ഇസ്‌ലാമിനു സംഭവിച്ച ഏറ്റവും വലിയ നാശമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തെ എന്ന് കരുതാനാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്.

ആധുനിക മൂല്യങ്ങളേയും അതിന്റെ ഫലമായി ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ രംഗത്തിലും ഉണ്ടാകുന്നവയേയും മുറുപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന വിശ്വാസബലികളായ ഒരു കൂട്ടം മുസ്‌ലീമുകൾക്കു ജന്മം കൊടുക്കാൻ ഒരിടത്തും സാധിക്കാത്ത വണ്ണമുള്ളതാണ് മുസ്‌ലീം മനസ്സുകളിൽ യാഥാസ്ഥിതികത്വത്തിനുള്ള പിടിച്ചുപറ്റൽ. ആധുനിക യുഗത്തിലേക്കു മുസ്‌ലീം സമൂഹത്തെ നയിക്കാനുള്ള അടിസ്ഥാനം തയ്യാറാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഇസ്‌ലാമിക പാരമ്പര്യങ്ങളെ വിമർശനാത്മകമായ പരിശോധനയ്ക്കു വിധേയമാക്കുന്നതിനും അത്തരം ഒരു കൂട്ടം മുസ്‌ലീമുകൾക്കു സാധിക്കുക. കാരണം, യുദ്ധാനന്തര കാലാവസ്ഥയിൽ വികസനോന്മുഖ രാഷ്ട്രങ്ങളിലുണ്ടായ അനഭാവം കാണിക്കുന്നത്, സാമൂഹ്യ-സാംസ്കാരിക രംഗത്തെ നവീകരണം മുഖേന ഉണ്ടാകുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരേ സമയത്ത് തന്നെ ഉണ്ടാകുകയോ ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ, രാഷ്ട്രീയ സാമ്പത്തിക സംവിധാനങ്ങളെ പരിഷ്കരിക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ വ്യർത്ഥമാകുകയോ തകിടം മറിയുകയോ ചെയ്യുമെന്നാണ്.

രാജ്യാതിരകൾക്കുള്ളിൽ നിന്നു കൊണ്ടുള്ള ദേശീയതയും രാജ്യാതിർത്തികളെ മറികടന്നുള്ള മതപരവും രാഷ്ട്രീയവുമായ ക്രൂരകളെയടിച്ചു സംഗ്രഹമാക്കിയ രാഷ്ട്രസങ്കല്പവും തമ്മിൽ ഇന്നും പരിഹാരം കാണാതെകിടക്കുന്ന സംഘട്ടനങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നത് മിക്കവാറും മുസ്‌ലീം ലോകത്തിലെമ്പാടുമുള്ള സവിശേഷതയാണെന്ന കാര്യം സൂചിപ്പിക്കുന്നത് മുസ്‌ലീം സമൂഹത്തിന്റെ ഭാവിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇത് കാതലായ പ്രശ്നമാണെന്നാണ്. ഇസ്‌ലാമിനു സംസ്കാരത്തിന്റെ അന്തസ്സത്തക്കു തന്നെ സ്വഭാവപരമായ മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതുവരെ ഈ സംഘട്ടനത്തിനു പരിഹാരമുണ്ടാകുകയില്ലെന്ന മാത്രമാണ്, ഇസ്‌ലാമിന്റെ പേരിൽ മുസ്‌ലീം സാമോദയ്ക്കു സംഘടനക്കാർ പ്രസിദ്ധൻ നാസറിനെ വധിക്കാൻ ആവർത്തിച്ചു നടത്തുന്ന ശ്രമങ്ങൾ കാണിക്കുന്നത്.

ലോകത്തെല്ലായിടത്തും വിദ്യാഭ്യാസനരായ മുസ്‌ലീമുകളുടെ ചരിത്രപരമായ കടമയാണ് ഇങ്ങനെയുള്ള പരിവർത്തനത്തിനു കളമൊരുക്കുന്ന പ്രക്രിയയ്ക്കു ആരംഭം കുറിക്കുകയെന്നത്. ചില രാജ്യങ്ങളിൽ ഇത് സംഭവിച്ചതുടങ്ങിയതിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളുണ്ട് ഉദാഹരണത്തിനു ഭരണകൂടം നടത്തിക്കൊണ്ടു പോകേണ്ടുന്ന ഉത്തരവാദിത്വം വഹിക്കേണ്ടുന്ന മുസ്‌ലീമുകളുള്ള പാക്കിസ്ഥാനിൽ ഇതു സംഭവിക്കുന്നു.

എന്നിരുന്നാലും, അവരുടെ മാർഗ്ഗത്തിൽ ഗുരുതരമായ വിഷമതകളുണ്ടാവും. കക്ഷത്തിലിരിക്കുന്നതു പോകുകയുമരുത് ഉത്തരത്തിലുള്ളതു എടുക്കുകയും വേണം എന്ന പരസ്പരവിരുദ്ധമായ അവസ്ഥ രാഷ്ട്രീയക്കാർക്കുണ്ടാകുന്നതാണ് ഇതിൽ മുഖ്യമായ ഒരു വിഷമത. യാഥാസ്ഥിതികരുടെ അമർച്ചയും ഇളക്കിവിടുന്നതിനു ഇടയ്ക്കേണ, കടുത്താസൂത്രണം, വ്യക്തിനിയമങ്ങൾ സാരമായി ഭേദഗതി ചെയ്തത് എന്നിങ്ങനെയുള്ള നയങ്ങൾ നാട്ടിൽ വികസനാവശ്യത്തിനുവേണ്ടി. സ്വീകരിക്കാൻ നിർബന്ധതരാം അതേസമയം സ്വന്തം സൗകര്യത്തിനു പറ്റുമെങ്കിൽ, ആളുകളുടെ മതവികാരങ്ങളെ ചൂഷണം ചെയ്യുന്നതും ഇളക്കിവിടുന്നതിനും അവർ മടിക്കുന്നില്ല. അന്തർദേശീയ രാഷ്ട്രയുദ്ധത്തിലാണ് ഇതു കൂടുതലുണ്ടാകുന്നത്. തൽക്കാലത്തേക്കു ഈ ഇരട്ടത്താപ്പ് നയം പ്രയോജനകരമായേക്കാം. പക്ഷെ ദീർഘകാലാടിസ്ഥാനത്തിൽ നേട്ടങ്ങളെ മുഴുവൻ നിഷ്പ്രഭമാക്കുന്നതവിധം കനത്തവിധ നൽകേണ്ട നയമാണിത് ഉദാഹരണത്തിനു സത്യസന്ധരായ വിമർശകരുടെ കേവലം മാപ്പ് അപേക്ഷിക്കുന്നവരും പാണ്ഡിത്യ ഗോഷ്ടികാണിക്കുന്നവരുമല്ലാ-വളർച്ചക്കു തടസ്സമുണ്ടാകുന്നു. രണ്ടാമത് മുൻപറഞ്ഞവിധത്തിലുള്ള പാണ്ഡിതന്മാർ, -അത്തരക്കാർ മുസ്‌ലീം ലോകത്തിൽ ധാരാളമുണ്ട്-പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ദ്രോഹമൊന്നും ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിലും-ആധുനികതയുടെ നോട്ടത്തിൽ പ്രയോജനരഹിതരാണ്. വിമർശനബലികൾക്കുമാത്രമേ, സൃഷ്ടിയുടെ ഉറവുകൾ പുറത്തു ചാടിക്കാറും നൂററണ്ടുകളിലൂടെ ചിതറിപ്പിടിക്കുന്ന അവശിഷ്ടങ്ങളെ കഴുകിപ്പുതിയാക്കാനും സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

ഹിന്ദുക്കളുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ പിന്നോക്ക നിലയിലാണ് വമ്പിച്ച ഭൂരിപക്ഷം മുസ്ലീംകളും എന്നതിലുപരി ഭാരത മുസ്ലീമുകളുടെ ദുരിതാവസ്ഥ കിടക്കുന്നത്. അത് രോഗലക്ഷണം മാത്രമാണ് തങ്ങളുടെ പാരമ്പര്യങ്ങളെ വിമർശനബുദ്ധിയോടെ വിലയിരുത്താൻ വിദ്യാഭ്യാസവന്നരായ മുസ്ലീമുകൾ കൂട്ടാക്കുന്നില്ലെന്നതിലാണ് ദുരവസ്ഥയുള്ളത്. മുസ്ലീം ഭരണത്തിന് കീഴിലുള്ള രാജ്യത്തു നൽകേണ്ടിവരുന്ന വിലയുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തിയാൽ ഇതിനു നൽകേണ്ട വില അഗണ്യമാണ്. പിന്നീട് ഞാറാണ്ടിൽ വിദ്യാഭ്യാസവരായ ഹിന്ദുപരിഷ്ക്കരണവാദികൾക്കു നേരിടേണ്ടി വന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകളുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തിയാലും, കുറച്ചു വിഷമതകളേ നേരിടേണ്ടി വരുകയുള്ളൂ. പക്ഷെ വിദ്യാഭ്യാസവന്നരായ മുസ്ലീമുകളിൽ പ്രത്യേക വിഭാഗക്കാരാണ് തങ്ങളെന്ന ബോധവും പതിവനുസരിച്ചു പോകാനുള്ള വൈഖല്യം അവിശ്വസനീയമാം വണ്ണം രക്തമാണ്. യാഥാസ്ഥിതികത്വത്തിനു മുമ്പിൽ പ്രണമിച്ചു കൊണ്ട്, തന്റെ പുസ്തകം തുടങ്ങുന്നതാണ്. നല്ലതെന്ന പ്രശംസനായ പണ്ഡിതൻ പ്രൊഫസർ എം. മുജീബ് വരെ കരുതുന്നു. ഈ പുസ്തകം മറ്റു രാജ്യത്തിൽ മികച്ചതാണ്. ഇസ്ലാമത്തിന്റെ ധർമ്മികവും ആത്മീയവുമായുള്ള യഥാർത്ഥ പ്രതിനിധികളെ അന്വേഷിച്ചു ഇന്ത്യൻ മുസ്ലീമുകൾക്കു പോകേണ്ടയാവശ്യമില്ലെന്നാണ് ഗ്രന്ഥകാരന്റെ ഉറച്ച അഭിപ്രായം. ധർമ്മികവും ആത്മീയവുമായ രീതിപ്പുകൾക്കു ഏറ്റവും ആശ്രയിക്കാവുന്ന അഭയകോലുകൾ ഇന്ത്യൻ മുസ്ലീമുകൾക്കിടയിലുണ്ട്. തന്നാൽ എത്ര ഉയർന്ന നിലവാരത്തിലുള്ളവരാണെന്നോ താഴ്ന്ന നിലവാരത്തിലുള്ളവരാണെന്നോ പരിശോധിക്കാൻ അവർ പുറമേക്കു നോക്കേണ്ടതില്ല. (എം. മുജീബ്, ദി ഇന്ത്യൻ മുസ്ലീംസ്, ജോർജ്ജ് അല്ലൻ ആൻഡ് അൺവിൻ ലിമിറ്റഡ്. ലണ്ടൻ 1967. പേജ് 24) തർക്കശാസ്ത്രത്തെപ്പറ്റിയായാലും ശരി, ഗണിതശാസ്ത്രത്തെപ്പറ്റിയായാലും ശരി, ക്രമസൂത്രത്തെക്കുറിച്ചായാലും ശരികഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിൽ ഹിന്ദുപണ്ഡിതന്മാർ തങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു കൊണ്ട് തുടങ്ങിയിരുന്നത് ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നതാണി സമ്പ്രദായം.

സന്യാസിയുടെ മിഥ്യാധാരണകളായിരുന്ന ഗാന്ധിയുടെ കുറവും. അതിരുകടന്ന വിഭാഗീയ ബോധവും യഥാസ്ഥിതികത്വം പാലിക്കാനുള്ള വൈഖല്യമാണ് വിദ്യാഭ്യാസവന്നരായ മുസ്ലീമുകളുടെ കുറവും എന്നാൽ പ്രശ്നത്തെ ലഘുവബുദ്ധിയോടെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതും അവിട്ടവിടെയുള്ള സംഭവങ്ങളെക്കൂടി കാണിച്ചു തെറ്റായ പൊതുനിഗമനങ്ങളിലെത്തുന്നതുമാണ് മൗക്താബ് കളുടെ കുറവും. ഹിന്ദു മുസ്ലീം സംഘട്ടനങ്ങളെ സാമ്പത്തികതാൽപ്പര്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലും ബ്രിട്ടീഷ് കരുത്തുങ്ങളുടെ പോലും മാത്രം വ്യാഖ്യാനിക്കാനാണ് അവർ മുതിരുന്നത്. നേതൃത്വത്തിലുള്ള ഉന്നത വർഗ്ഗക്കാരിൽ നിന്നു വ്യതിരിക്തമായി മുസ്ലീം ചതുരന്മാരുടെയുടെ ധൂരയത്തിൽ തങ്ങളുടെ ഹിന്ദു സഹോദരന്മാരുടെപ്പോലെ തന്നെയുള്ള രാഷ്ട്രീയ-സാമ്പത്തിക താല്പര്യങ്ങളാണുള്ളതെന്ന ഗാന്ധിയും മൗക്താബ് കളും ഒരേ പോലെ കരുതി. അതുകൊണ്ട് സാമ്പത്തിക രാഷ്ട്രീയ രംഗത്തെ അന്ധതയെക്കുറിച്ചുള്ള സമാന്തര ഉത്തര കൂട്ടുമ്പോൾ ഹിന്ദു-മുസ്ലീം സംഘട്ടനങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനവും കൂടാതെ ഇല്ലാതാവുമെന്ന അവർ കണക്കാക്കി. ഒരിക്കൽ, സ്വാതന്ത്ര്യം സമ്പാദിച്ച മാകകയും നിരീക്ഷകന്മാരുള്ള പ്രയാണം ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്താൽ, രണ്ടു സമുദായങ്ങളും സമാധാനത്തോടും സമാധാനപ്രേരണയോടും ജീവിക്കുമെന്നായിരുന്നു അവരുടെ പ്രത്യാശ. ഈ കാഴ്ചപ്പാടിൽ, സാമൂഹ്യ സാംസ്കാരിക സ്ഥാപനമെന്ന നിലയ്ക്കു വിമർശന ബുദ്ധിയോടെ പരിശോധിക്കേണ്ടതാവശ്യമാണെന്നു ഇരുളുരുളം കണക്കാക്കിയില്ല. മതം വിശുദ്ധമാണെന്ന വാഴ്ത്തിയ ചില മുഖ്യങ്ങളോടും പെരുമാറ്റം തികച്ചോടും നേരെ കടന്നുകൂടുന്ന നടപ്രവൃത്തിയായില്ല.

അത്തരത്തിൽ വിമർശനം നടത്തേണ്ടയാവശ്യമുണ്ടെന്നു ഗാന്ധി കരുതിയില്ലെന്ന കാര്യം എപ്പോഴും മനസ്സിലാക്കാം. പക്ഷെ മൗക്താബ് പട്ടിപ്പാണായിട്ടെന്ന വരുടെ പെരുമാറ്റമാണ് അതുതകരാറായത്. കാരണം പ്രബുദ്ധരുടെ സന്ദേശ വാഹകരെന്ന നിലയ്ക്കും, മതേതരരംഗങ്ങളിലെ ചൂഷണത്തിനെതിരായി നടത്തുന്ന തുപോലെ തന്നെ-മതപരമായ പഴഞ്ചെത്തിനെതിരെയും നടത്തുന്ന പ്രതിഷേധത്തിന്റെ പടയാളികളെന്ന നിലയ്ക്കുമാണ് ഇടതുപക്ഷം ഉയർന്നു വന്നത്. ഹി

ന്ദുക്കളുടെ പഴഞ്ചെത്തിനെ വിട്ടുവീഴ്ത്തില്ലാതെ ആക്ഷേപിക്കുന്നവരാണ്, ഇന്ത്യയിലെ മൗക്താബ് കളെന്നത് സത്യമാണ്. പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ പരിഷ്ക്കരണക്കാലം ആരംഭിച്ച വിമർശനാത്മകമായ ആത്മപരിശോധന കാരണത്താലും ഹിന്ദു മതത്തിന്റെ കരുതലിനെ സ്വഭാവം കാരണത്താലും ഈ ആക്ഷേപങ്ങൾ നടത്തുക താരതമ്യേന എളുപ്പമാണ്. മുസ്ലീം സമൂഹത്തിൽ അങ്ങിനെ യൊരു പാരമ്പര്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടിൽ ഹിന്ദുക്കൾക്കിടയിൽ ഉണ്ടായതു പോലെ പുരോഗമന വീക്ഷണമുള്ള വിശാല ബുദ്ധിമുട്ടായ ഒരു കൂട്ടമാളുകൾ വേണ്ടതു മുസ്ലീമുകൾക്കിടയിൽ ഉണ്ടായതുമില്ല. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു കൂട്ടമാളുകൾക്ക് പുതിയ പാരമ്പര്യങ്ങൾക്ക് തുടക്കം കുറിക്കുന്നവർ. ഇതിന്റെ അനന്തഫലമായി, പടിഞ്ഞാറൻ നാടുകളിൽ ക്രിസ്തുമതവും ഇന്ത്യയിൽ ഒരളവോളം ഹിന്ദുമതവും കടന്നു പോന്ന മാനുഷിക വിക്ഷേപം കൈക്കൊള്ളുകയെന്ന പ്രക്രിയ ഇസ്രായീൽ നാടുകൾക്കു പോയി. പ്രധാനമായും രാഷ്ട്രീയ പരിഗണനകൾ കാരണത്താൽ, ഗാന്ധിയൻമാരെപ്പോലെ തന്നെ മൗക്താബ് കളും ഇന്ത്യയിലെ മുസ്ലീം രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ പരിണാമരതിയൽ ഇസ്രായീൽ പാരമ്പര്യങ്ങളും സിദ്ധാന്തങ്ങളും വഹിച്ചു പങ്കിടുന്ന യഥാർത്ഥ സ്വഭാവം കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഇന്ത്യയിലെ മുസ്ലീമുകളുടെ വിശ്വാസം തേടുന്നതിനു ചിലാമത്ത് പ്രസ്ഥാനത്തെ ഗാന്ധി ഒരു ദേശീയാവശ്യമാക്കി മാറ്റി. ഗാന്ധി ചിലാമത്ത് പ്രസ്ഥാനത്തിനു നയകഥ പയ്യുന്ന മൗക്താബ് കളും ഏകദേശം പട്ടിപ്പാണായിട്ടെന്ന പക്ഷെ രാഷ്ട്രീയരത്നത്തിലുപരിയായ മുസ്ലീം വംശീയതയെ വിമർശിക്കാൻ അവരും പൊതുപട്ടിപ്പാ. പക്ഷെ അത്യവശ്യമുണ്ടായിരുന്ന കാര്യം മൗക്താബ് 'എല്ലാ വിമർശനങ്ങളോടും ആരംഭം' എന്ന കരുതിയതാണിത് ഇസ്ലാമിന്റെ തത്വചിന്തയേയും സാമൂഹ്യശാസ്ത്രത്തേയും കുറിച്ചുള്ള രക്തമായ വിലയിരുത്തലാണ്. ഹിന്ദു മതത്തെ, ഇത്തരത്തിൽ ഒരു പരിഗണനയിൽ വിധേയമാക്കിയ ഏക മൗക്താബ് ആയ എം. എൻ. റോയി പോലും ഇക്കാര്യത്തിൽ പരാജയപ്പെട്ടു.

ഇവിടെയാണ് ദർവായ് പുതിയ പാ

ത വെട്ടിത്തുറക്കുന്നത്. പരോക്ഷമായ രീതിയിലാണെങ്കിലും ഹിന്ദു മുസ്ലീം ബന്ധങ്ങളുടെ പ്രശ്നവും ഇന്ത്യയിൽ ആധുനികവും ഉദാരവുമായ ഒരു സമൂഹം കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമത്തിൽ അതിന്റെ സ്ഥാനവും സംബന്ധിച്ച് അദ്ദേഹത്തിനുള്ള ഉൽക്കണ്ഠയിൽ നിന്നാണ് ഇസ്ലാമിലെ മതേതര വശങ്ങളെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന് താല്പര്യം ജനിക്കുന്നത്. പഴഞ്ചന്തം നിലനിർത്താൻ വേണ്ടിയും മാനുഷിക വീര്യമുള്ളതായ താല്പര്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയും ഒരു മുട്ടുപടമെന്ന നിലയിൽ തന്നെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുമ്പോഴൊഴികെ ഇസ്ലാമിനെ ഒരു മതമെന്ന നിലക്കും മതങ്ങളെ പൊതുവായും അദ്ദേഹം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ഫലാ മതങ്ങളും എങ്ങിനെ അത്തരത്തിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നുവെന്നും എങ്ങിനെ അവരുടെ സ്ഥാപകരുടെ ഉദ്ദേശങ്ങളെ പരാജയപ്പെടുത്തുന്നവെന്നും ചുരുക്കത്തിൽ ഇവിടെ പ്രതിപാദിക്കുന്നത് പ്രയോജനപ്രദമായിരിക്കും.

ജീവിതത്തോടുള്ള ഒരു വീക്ഷണവും ആ വീക്ഷണത്തെ ആവിഷ്കരിക്കുന്ന ഒരു സിദ്ധാന്തവുമാണ് ഫലാ മതങ്ങളും അനുയായികൾക്കും നൽകുന്നത്. 'സാമൂഹ്യമായി ഫലപ്രദമായൊന്നും ചെയ്യാനാവാത്ത ഒരു ന്യൂനപക്ഷത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളമൊഴികെ, മറ്റൊരാളെങ്കിലും ഈ വീക്ഷണം പിന്തള്ളപ്പെട്ട പോകുന്ന ഒരു ഘട്ടം ഫലാ മതങ്ങളുടേയും ചരിത്രത്തിലുണ്ടാകുന്നു. ആദ്യമായി ആവിർഭവിച്ച ചരിത്രപരമായ സാഹചര്യങ്ങളുമായി തീരെ ബന്ധമില്ലാത്ത ഒരു നീക്കം പോക്കില്ലാത്ത സ്ഥാനം സിദ്ധാന്തത്തിന് കൈവരുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത് സംഭവിക്കുമ്പോൾ മനുഷ്യ സ്വഭാവത്തിന്റെ വീലങ്ങുകയായിത്തീരുന്നു മതം. അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ ശാസ്ത്രത്തിന് മീതെ വാഴ്ന്നു നടുത്തുന്നു. സാമൂഹ്യ അസമത്വങ്ങളെ സാമൂഹ്യമാക്കുന്നതെന്നു തോന്നുന്ന ന്യായീകരണങ്ങൾ കൊണ്ട് ധർമ്മിക മൂല്യങ്ങൾ തന്നെ വളച്ചൊടിക്കപ്പെടുന്നു. മലിനമാക്കിയ ക്രിസ്തുമതവും പ്രാരംഭ കാലം തൊട്ട് 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യം വരെയുള്ള കാലത്തെ ഹിന്ദുമതവും ഈ വീക്ഷണത്തിന് ധാരാളം തെളിവു തരുന്നുണ്ട്. നവോത്ഥാനം ക്രിസ്തുമതത്തെ മാനുഷികമൂല്യമുള്ളതാക്കി. 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഹിന്ദുമതവും ഭാഗികമെങ്കിലും ഗണനീയമായ

വീധം ഇത്തരത്തിലുള്ള പരിവർത്തനത്തിന് വിധേയമായി. ഇതൊക്കെയാണെങ്കിലും ഇസ്ലാം ഇന്നും അതിന്റെ നവോത്ഥാനം കാത്തുകിടക്കുകയാണ്. അതു നടക്കുന്നതു വരെ മുസ്ലീം സമൂഹത്തെ പരിഷ്കരിക്കാനായില്ല. ഉദാരവീക്ഷണമുള്ളതോ, സമഗ്രാധിപത്യമുള്ളതോ ആയിക്കൊള്ളട്ടെ. ആധുനികമായ മതേതര സമൂഹത്തിലേക്ക് മുസ്ലീം സമൂഹത്തെ ഒന്നിച്ചിച്ച് ചേർക്കാനാവുകയില്ല.

അങ്ങനെ ഇന്ത്യൻ സമൂഹത്തെ നവീകരിക്കുക എന്ന കൂടുതൽ വീശാലമായ പ്രശ്നത്തിന്റെ ഭാഗമായിത്തീരുകയാണ് ഹിന്ദു-മുസ്ലീം ഐക്യത്തിന്റെ പ്രശ്നരീതിക്കു മതപരവും സാംസ്കാരികവുമായുള്ള അസംഗതികളിൽ നിന്നു രാഷ്ട്രീയ അസംഗതികളെ വേർപെടുത്തുന്നതിന് ഹിന്ദുവും മുസ്ലീവും സന്നദ്ധരാകുന്നില്ലെങ്കിൽ, കഴിഞ്ഞ ചരിത്രത്തിന്റേയും നിലവിലുള്ള സാമൂഹ്യ ഘടനയുടേയും പശ്ചാത്തലത്തിൽ, ഹിന്ദുവിനും മുസ്ലീമിനും ഒന്നിച്ചു ജീവിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്ന വിചാരിക്കുന്നത് അയഥാർത്ഥമായിരിക്കും. ചരിത്രപരമായും മറ്റും കാരണങ്ങളാലും ഹിന്ദുവിന് ഈ കാര്യത്തിൽ മെച്ചപ്പെട്ട നിലയാണുള്ളത്. അക്കാർണം കൊണ്ടുതന്നെ, മുസ്ലീം സമൂഹത്തിന്റെ നവീകരണത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ട ചുമതല അയാൾക്കു വന്നു ചേരുന്നു. തന്ത്രപരമായ കാരണങ്ങളായിരിക്കാം, അതല്ലെങ്കിൽ, നവീകരണത്തിന്റെ ചുമതലയെക്കുറിച്ചുള്ള ധാരണകൾ ഉപരിപ്ലവവും അനുകരണാത്മകവും ആയതുകൊണ്ടുമാകാം, ഇതേ വരെ ഈ ചുമതലനിരവേറുന്നതിൽ അയാൾക്ക് വീഴ്ച വന്നിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ ഫലമായി, സദ്ദേശമുള്ള ഹിന്ദുക്കൾ തന്നെ പൊതുജീവിതത്തിൽ മുസ്ലീം സമൂഹത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പൊതുവെ ഒരു മൂല്യ സമീപനമാണ് കൈക്കൊണ്ടിട്ടുള്ളത്. ആ സമീപനം പഴഞ്ചന്തത്തിൽ ഒരു നിക്ഷിപ്ത താല്പര്യമുണ്ടാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. വിദ്യാഭ്യാസവുമായ മുസ്ലീമുകൾക്കിടയിൽ ആത്മരോദനം നടത്തുന്നതിനും ബാഹ്യലോകത്തിൽ നിന്നു തലവെച്ചിട്ട് സ്വന്തമുള്ളിൽ ഒതുങ്ങിക്കഴിയുന്നതിനുമുള്ള വാസനക്കു ഈ സമീപനം കാരണമായിട്ടുണ്ട്. മതേതര വീക്ഷണമുള്ള പുരോഹിതന്മാരായ മുസ്ലീം നേതൃത്വം

ജയർന്നു വരുന്നതിനെ സഹായിക്കുന്നതിന് പകരം വിദ്യാഭ്യാസവുമായ മുസ്ലീമുകളിൽ ഈ വാസനയാണ് കാണുന്നത്. അതിലും കഷ്ടമായ കാര്യം മതത്തിന്റെ പേരിൽ ആധുനിക മനസ്സിന്റെ വാഗ്ദാനങ്ങളും ആധുനിക യുഗത്തിന്റെ ആവശ്യകതകളും കണക്കിലെടുക്കാൻ മുസ്ലീം സമൂഹത്തിന്റെ വക്താക്കൾ ശാഠ്യത്തോടെ വിസമ്മതം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ പ്രത്യാഘാതമായി, ഹിന്ദുപുനരുദ്ധ്യാനത്തിന്റെ കൊടിക്കീഴിൽ സദ്ദേശമുള്ള ഹിന്ദുക്കൾ തന്നെ കൂടുതൽ കൂടുതൽ അണിനിരക്കുന്നതാണ്. ഇപ്പോഴത്തെ പോക്ക് തടഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ, ഏതാനും വർഷത്തിനുള്ളിൽ ഹിന്ദുക്കളിലും മുസ്ലീമുകളിലും രാഷ്ട്രീയ യോജിപ്പുള്ളവർ മിക്കവാറും ഒന്നിച്ചു ചേർന്നു ആരും എസ്സ്. എസ്സി.ന്റേയും ജമാ-അത്ത്-ഇസ്ലാമിയുടെയും വേദികളിൽ നിന്നു പരസ്പരം ഏറ്റുമുട്ടുന്നതു തീർച്ച. അവരുടെ വിധിയെക്കുറിച്ചു ആരും ആകുലരാവേണ്ടതില്ല. രണ്ടും തുലയപ്പെട്ടു എന്നാണ് എനിക്കു അവരോട് പറയാനുള്ളത്. പക്ഷെ ഹിന്ദുക്കളായി കൊള്ളട്ടെ, മുസ്ലീമുകളായി കൊള്ളട്ടെ, വമ്പിച്ച ഭൂരിപക്ഷയാളുകളും കുറെക്കൂടെ അനന്യരുകളും സമൂഹത്തിൽ ജീവിക്കാൻ അർഹരാണ്. അതിനുള്ള സന്ദർഭമുണ്ടാകുന്നതിന് ഗുരുതരമായ തിരിച്ചടിയുണ്ടാകുമ്പോഴോ എന്നോർക്കുമ്പോഴാണ് വിഷമം. അതുകൊണ്ടാണ്, മുസ്ലീം താല്പര്യങ്ങളുടെ പരിരക്ഷകരെന്ന അവകാശപ്പെടുന്ന വരും പഴഞ്ചന്തംകൊണ്ടു നടക്കുന്നവരുമായ ആളുകളുമായി ഒരു തരത്തിലും ബന്ധം പുലർത്താതിരിക്കാൻ ജനാധിപത്യത്തിന്റേയും മതേതരത്വത്തിന്റേയും പേരിൽ സംസാരിക്കുന്നവരോടൊക്കെയും - ദൽവായ് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നത്. വരാനിരിക്കുന്ന കുറച്ചു വർഷത്തേക്കു മുസ്ലീമുകളുടെ വോട്ടുകൾ നഷ്ടപ്പെടേണ്ടിവന്നാലും അത് ചെയ്യണമെന്ന അദ്ദേഹം അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. മതേതരവീക്ഷണമുള്ള മുസ്ലീമുകളിൽ പ്രത്യേകിച്ചും യുവതലമുറയിൽപ്പെട്ടവരിൽ, ഹിന്ദുസമുദായത്തിൽ തങ്ങളെപ്പോലുള്ളവരുമായി ചങ്ങാത്തത്തിനാശ്രയിക്കുന്നവർ വേണ്ടുവോളമുണ്ട്. മതേതര വാദികളായ ഹിന്ദുക്കളുടെ ഭീരുവവീക്ഷണമില്ലാത്ത അവസരവാദവും അന്തർമുഖതയും കാരണം സ്വന്ത സമുദായം

ജനം അംഗീകരിക്കയില്ല

മാരകം സിസ്തരകൂലം

ഫെബ്രുവരി 22 ന് യിലെ 'നിർണ്ണയ'ത്തിലെ 'ഏഴതാപ്പുറം' വായിച്ചു. വർഗ്ഗീസ് സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് 'മലയാള മനോരമ' വായിച്ചപ്പോൾ എനിക്കുതോന്നിയിരുന്നത് താങ്കൾ ഗംഭീരമായി അതിൽ ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

നക്ഷത്രലൈറുകളെ രാഷ്ട്രീയത്തടവുകാരായി കാണാനും അവർക്കുവേണ്ടി ഡിഫൻസ് കമ്മറ്റികൾ രൂപീകരിക്കാനും മുൻകയ്യെടുത്ത ഇന്ത്യൻ തമ്മൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള സർക്കാരിൽനിന്നു ഈ മാതിരി അനഭാവം ഉണ്ടാകുമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതല്ല.

അക്രമികളെ കണ്ടാൽ തൽക്ഷണം വെടിവെച്ചു കൊല്ലണമെന്നുള്ള ഉത്തരവു മായാണ് "ഡിറക്ടറായ" പോലീസ് കാർ വയനാടൻ വനങ്ങളിൽ തിരച്ചിൽ ആരംഭിച്ചത്. അതിനാൽ വർഗ്ഗീസിനെ കൊലപ്പെടുത്തിയത് സംബന്ധിച്ച് 'മലയാള മനോരമ'യും പോലീസ് ഏതു വളച്ചൊടിച്ച് ചിത്രീകരിച്ചാലും ജനങ്ങൾ അത് അംഗീകരിക്കണമെന്നില്ലല്ലോ;

ജി. ഗംഗാദത്തൻ.
സെക്രട്ടറി, ബ്ലോക്ക് യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മറ്റി
അമ്പലപ്പുഴ.

X X X

നിങ്ങളുടെ വാരികയിലെ 'ഏഴതാപ്പുറം' പംക്തിയിൽ നക്ഷത്രലൈറാൽ വർഗ്ഗീസിനെ കൊലപ്പെടുത്തിയതിനെ ശക്തിയായി ആക്ഷേപിക്കുകയും വിമർശിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. വർഗ്ഗീസിനെ കൊലപ്പെടുത്തിയതിനെപ്പറ്റി ഇത്രയേറെ വിമർശിക്കാനുണ്ടോ എന്നാണു എന്റെ സംശയം. വർഗ്ഗീസ് ചില വീടുകളിൽ കയറി കൊള്ളയടിക്കുകയും വീട്ടുകാരെ കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്ത് കൊള്ളയടിക്കപ്പെട്ട ഒരു വീട്ടുകാർ വർഗ്ഗീസിനെ തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ വീട്ടുകാരുടെ മരണത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു ദുഃഖമില്ലേ? വർഗ്ഗീസിന്റെ മരണത്തിൽ മാത്രം ദുഃഖിക്കുന്നതു എന്തുകൊണ്ട്? വർഗ്ഗീസ് മാത്രമാണോ പൌരൻ? മരിച്ചവരും പൌരന്മാരല്ലേ? ആ കൊള്ളത്തലവനെ പോലീസ് വെടിവെച്ചുകൊന്നതിൽ ആർക്കും ദുഃഖമുണ്ടാകുകയില്ല. വർഗ്ഗീസിനെപ്പറ്റി വ്യസനിക്കാൻ നിങ്ങളും ഇടത് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുമില്ലാത്ത മറ്റൊരുമുണ്ടാകയില്ലെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം.

പോലീസിനെ നിലക്കു നിർത്തണമെന്നു രാജന്റെ 'കാഴ്ചപ്പാടുകളിൽ പറയുന്നു. നവ്യതീരിപ്പാടിന്റെ ഭരണകാലത്ത് പോലീസിനെ പാവയൊഴി കളിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. നിയമ സമാധാനം തകർക്കുന്നവരേയും, ആസിഡ് ബാർബ്, ബോമ്പ്, ഡയനാമിറ്റ് എന്നിവയുപയോഗിച്ച് അട്ടിമറി നടത്തുന്ന

വരേയും തല്ലുകയല്ലാത്ത ഏതുചെയ്യണമെന്നാണ് രാജൻ പറയുന്നത്? നവ്യതീരിപ്പാട് ഭരണകാലത്ത് മാർക്സിസ്റ്റുകാർക്കു മാത്രമേ സംരക്ഷണം ലഭിക്കുന്നുള്ളൂ എന്ന, ആക്ഷേപം കേരളത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുപോലെത്തന്നെയായിരിക്കണം ഇപ്പോൾ ബംഗാളിൽ. ബംഗാൾ മുഖ്യമന്ത്രി അജയ് മുഖർജിയെ വിഭാഗത്വികർ കയ്യൊറം ചെയ്തിട്ട് പോലീസ് മന്ത്രി ജോതി ബാസു എന്തുചെയ്യും?

വർഗ്ഗീസിനെ 'മനോരമ' വിമർശിച്ചു എന്നാണ് 'നിർണ്ണയ'ത്തിന്റെ മറ്റൊരു ആക്ഷേപം. കൊള്ളത്തലവൻ വർഗ്ഗീസിനെ തന്റെ പ്രവൃത്തികൾ തുടരാൻ അനുവദിക്കണമോ? 'നിർണ്ണയ'ത്തിൽ മാർക്സിസ്റ്റ് ചായ"വ് കാണുന്നു. പത്രാധിപർ ആണെങ്കിൽ ഇന്ദിരാ ഗാന്ധി കോൺഗ്രസ്സിനോട് അനുഭാവമുള്ളയാളാണ്. പിന്നെ ഈ ചായ"വ് എങ്ങനെയാണ്.

തമ്പി എബ്രഹാം
ചിറ്റോഴത്ത് വീട്
കൊച്ചി-16.

X X X

ഇടതിന്റെ വാലാക്കരുത്

'കോൺഗ്രസ്സ്' വലതിന്റെ വാലാക്കരുത് എന്ന ലേഖനം വായിച്ചവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് താങ്കൾ തന്നെയുണ്ടോ അതെഴുതിയതെന്നു ഒന്നല്ല, രണ്ടു പ്രാവശ്യം നോക്കി. ആ ലേഖനം വായിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ താങ്കളെക്കുറിച്ചുള്ള എന്റെ സകല വിശ്വാസങ്ങളും നഷ്ടപ്പെട്ടു. കോൺഗ്രസ്സിന്റെ തളർച്ചയിൽ വേദനിച്ചിര

ത്തിൽ നിന്നും ഹിന്ദുക്കളിൽ നിന്നു പോലും മാറി നിർത്തപ്പെടുന്നതായിട്ടാണ് അവർക്കു തോന്നുന്നത്. മതേതര വാദികളായ ഹിന്ദുക്കൾ അവരെ കണ്ടെത്തി, ഹിന്ദുക്കളോ മുസ്ലീമുകളോ എന്ന നിലയിലല്ല, ഇന്ത്യയിൽ ഒരു തുറന്ന സമൂഹം കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിനുള്ള യത്നത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സാമപൗരന്മാർ എന്ന നിലയിൽ, അവർക്കു തങ്ങളോന്നാണെന്ന തോന്നലുണ്ടാക്കട്ടെ.

തന്റെ സമീപനത്തെ അനുഭാവപൂർവ്വം കാണാൻ പഴയ തലമുറയിലെ വിദ്യാഭ്യാസവന്നരായ മുസ്ലീമുകളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതിൽ ദൽവായ് എത്രത്തോളം വിജയി

ക്കുമെന്നു എന്നിച്ച് അറിഞ്ഞുകൂട. പക്ഷെ വിഭജനത്തിനു ശേഷമുള്ള ഇന്ത്യൻ സമൂഹത്തിൽ പുതിയ കെട്ടു ബന്ധങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ദാഹിക്കുന്നവരായിത്തീരുന്ന യുവമുസ്ലീമുകളുടെ ഹൃദയത്തിൽ ചെറുതായി സ്തർശിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം വിജയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണ് വ്യക്തിപരമായ നിരീക്ഷണങ്ങളിൽ നിന്നു എന്നിച്ച് മനസ്സിലാകുന്നത്. സദുദ്ദേശമുള്ള ഹിന്ദുക്കൾക്ക്, പ്രത്യേകിച്ചും യുവതലമുറയിൽപ്പെട്ട ആദരപ്രേരിതരായവർക്കു, മുസ്ലീം പഴഞ്ചെത്തിന്റെ വെല്ലുവിളിയെ നേരിടുന്നതിനു ഹിന്ദു പുനരുദ്ധാരണം ഒരു കാര്യമല്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഇന്ത്യ ഒരു ഹിന്ദുരാ

ഷ്ടമാകണമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ച് പുനരാരോചന നടത്തേണ്ടി വന്നിട്ടുള്ളതെന്തുകൊണ്ടാണെന്നും ഇതിൽ നിന്നും വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. ഈ രാജ്യത്തിന്റെ ജനതയിൽ എഴുപത്തിയഞ്ചു ശതമാനത്തോളം വരുന്ന ഹിന്ദുക്കളുടെ യുവതലമുറ പഴഞ്ചെന്മാരായിത്തീരുന്നത് തടയാൻ പിന്നെ, ഇന്ത്യയിലെ മതേതരത്വത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ദൽവായിയെക്കുറിച്ച് മറ്റുള്ളവർ എന്തു വിചാരിക്കുന്നുവെന്നത് കണക്കാക്കേണ്ടതില്ല.

എ. ബി. ഷാ.
ബോംബെ.
പ്രസിഡൻറ്
നവ: 14, 1968. ഇന്ത്യൻസെക്ഷൻലർ ഫോറം

നടപടികൾക്കും കക്ഷിപരിഗണനകൾക്കും തുറന്ന പീഠത്തിന് നല്ലതും കർമ്മം ഗതാഗത യോജിപ്പിച്ചു എല്ലാസോഷ്യലിസ്റ്റുകളെയും പ്രത്യേകിച്ച് ആദരശ്രദ്ധയുള്ളവരായ യുവാക്കളെയും വിദ്യാർത്ഥികളെയും യോജിപ്പിക്കുക എന്നുവെന്ന് കോൺഗ്രസിന്റെ പരിപാടികളായിരുന്നു. രാജ്യവ്യാപകമായ സോഷ്യലിസ്റ്റ് സംഘടന കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിന് യുവാക്കളെയും പ്രത്യേകിച്ച് സംഘടിതരായ വിദ്യാർത്ഥികളെയും ഉപയോഗിക്കണമെന്ന കരുതിയിരുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളിൽ സ്വദേശീയബോധം ഉണ്ടാക്കി ദേശവ്യാപകമായ ഒരു സംഘടനയിലൂടെ സമൂഹപരിവർത്തനം സാധിക്കണമെന്നതിനോടൊപ്പം കക്ഷിഭേദമന്യേ ലക്ഷ്യത്തോടടുപ്പിക്കുന്നതെന്നതിനെയും വിശ്വസിക്കണമെന്നും നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു.

വിദേശ ഇടപെടലുകളില്ലാതെയും തപാലിതഗതിയിലുള്ള സമൂഹ പരിവർത്തനത്തിന് വേണ്ടിയായിരുന്ന മാർഗ്ഗമാണിത്.

യൂത്ത് കോൺഗ്രസിന് വേണ്ടി എം. എം. ജോൺ ആവിഷ്കരിച്ച ഈ വകുപ്പുകളിലും പരിപാടികളും എത്രയേറെ ശ്രദ്ധനീയമായിരുന്നാലും ശരി അത് നടപ്പാക്കേണ്ടിയിരുന്ന സംഘടനയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ വന്നവർക്കു അത് ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയുന്നുണ്ടോ എന്ന സംശയിക്കാതെ തരമില്ല. യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സ് നേതൃത്വത്തിൽ നിന്ന് വീട്ട് കെ. പി. സി. സി.യിൽ വന്ന് ഇതേ ഉദ്ദേശലക്ഷ്യങ്ങളോടെ പ്രവർത്തിച്ച ജോൺ തന്നെ കോൺഗ്രസ്സ് സോഷ്യലിസ്റ്റ് ഫോറം രൂപവൽക്കരിച്ചപ്പോൾ യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കളായ വയലാർ രവി, എ. കെ. ആന്റണി, എ. സി.

ജോസ് എന്നിവർ എതിർക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. എല്ലാ കോൺഗ്രസ്സുകാരും സോഷ്യലിസ്റ്റ്ക്കാരാണെന്നും അതുകൊണ്ട് പ്രത്യേകം സോഷ്യലിസ്റ്റ് ഫോറം ആവശ്യമില്ലെന്നും കെ. പി. സി. സി. നേതാക്കൾ പറഞ്ഞു അതേവാദം യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കളും ആവർത്തിച്ചു. പ്രവർത്തന രംഗത്ത് നേരിട്ട ഈ തിരിച്ചടിക്കു കാരണക്കാരൻ ഒരു തരത്തിൽ എം. എ. ജോൺ തന്നെയാണ്. 'പിൻഗാമികളായി ഉയർത്തിക്കൊണ്ടു വന്നവർ ലക്ഷ്യബോധമില്ലാത്തവരായിപ്പോയി. അതുകൊണ്ടാണ് ടി. ഭാ. ബാവക്കെതിരെ കെ. പി. സി. സി. പ്രസിഡണ്ട് സ്ഥാനത്തിന് എം. എ. ജോൺ മത്സരിച്ചപ്പോൾ യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സ് പ്രസിഡൻ്റ് എ. കെ. ആന്റണി തന്നെ അതിനെ എതിർത്തത്.

കത്തുകൾ (തുടർച്ച)

എന്നെപ്പോലുള്ള നിരവധി സാധാരണ പ്രവത്തകർക്കു "അച്ചടക്കമില്ലാത്ത കോൺഗ്രസ്സുകാരനായ" താങ്കളെ സംബന്ധിച്ച് പല പ്രതീക്ഷകളുണ്ടായിരുന്നു. അതും നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ജനാധിപത്യത്തിന്റെ തകർച്ചയിൽ വേദനിക്കുകയല്ലാതെ മറ്റൊരു ചെയ്യാനാണ്?

കമ്മ്യൂണിസത്തെ നശിപ്പിക്കാൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിരുദ്ധമുന്നണിയുണ്ടാക്കിയ വടക്കിനപ്പുറം വില്ലിങ്ടൺ അവസാനം സ്വന്തം മാറി വഴിയും വീട്ടു സഞ്ചരിച്ചു. കഷ്ടരോഗികളെപ്പോലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരെ കരുതണമെന്ന പറഞ്ഞുവർ അവസാനം അവരുടെ കൂടെയായി കിടപ്പ്. എന്നിട്ടും അവർക്കു പറയാൻ വാക്കുകൾ ഉണ്ടായി. കമ്മ്യൂണിസത്തെ നശിപ്പിക്കാൻ അവരുമായി കൂട്ടുചേർന്നാലേ സമൂഹമാകുകയുള്ളൂവെന്നും ആ പറഞ്ഞവർ ഇന്നു തന്നെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളായി മാറിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. ഇന്നു കമ്മ്യൂണിസത്തെ തകർക്കാൻ അവരുമായി ധാരണയുണ്ടാക്കുകയാണ് വേണ്ടതെന്നു താങ്കളുടെ നിഗമനം രാഷ്ട്രീയമായ താങ്കളുടെ പാപ്പരത്വത്തെ വിളിച്ചറിയിക്കുകയാണ്. ഇതെഴുതുവാൻ മാർക്സിസ്റ്റ് പത്രങ്ങളോ അല്ലെങ്കിൽ താങ്കളുടെ തന്നെ പത്രമോ അല്ലാതെ മറ്റൊന്നും സ്ഥലം നൽകുകയില്ല. കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ 'ഫലങ്ങൾ' അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞ കേരളത്തിലെ ജനാധിപത്യകാഷ്ടികളോട് താങ്കൾ ആഹ്വാനം

ചെയ്യുന്ന മാർക്സിസ്റ്റ് പ്രേമം ചെവി കൊള്ളാൻ ഇന്ദ്രിയാനുഭൂതിയുടെ കൂടെയുള്ള സോഷ്യലിസ്റ്റ് പ്രേമികൾക്കു കൂടി സാദ്ധ്യമാണോ? അല്ലെ അല്ലെന്ന് അവർ പറഞ്ഞ മറുപടി. എന്തായാലും സ്വന്തം പത്രമല്ലേ. എഴുതിക്കൊള്ളൂ. പക്ഷെ മാർക്സിസ്റ്റുകളുമായി സഖ്യമുണ്ടാക്കണമെന്ന കോൺഗ്രസ്സുകാരുടെ മുഖത്ത് നോക്കി പറയരുത്! അത് മാത്രമാണ് അപേക്ഷ.

എം. ആർ. ബാലരാമൻ മാസ്റ്റർ
പി. ഭാ. കണ്ടശ്ശങ്കട്വ.

X X X X

(മാസ്റ്റർക്കു ലേഖനം വായിച്ചിട്ട് മനസ്സിലായില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. കമ്മ്യൂണിസത്തെ തകർക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയൊന്നും ലേഖനത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. മാസ്റ്റർക്കു അതിന് താല്പര്യമുണ്ടെങ്കിൽ മറ്റു വല്ലവർക്കും നോക്കണം. ശാസ്ത്രീയ സോഷ്യലിസം നടപ്പാക്കുന്നതിന് കോൺഗ്രസ്സ് സ്വീകരിക്കേണ്ട നയത്തെപ്പറ്റിയാണ് ലേഖനത്തിൽ പറയുന്നത്.

പിന്നെ മാസ്റ്റർ കാഷ്ടിക്കുന്ന ജനാധിപത്യത്തിൽ മാർക്സിസ്റ്റ്കാരുമായി കൂട്ടുകൂടണമെന്ന പറയുന്നവർക്കു എഴുതാൻ പത്രസ്ഥലം കിട്ടുകയില്ലെന്നാണോ? അങ്ങനെയൊന്നെങ്കിൽ ആ ജനാധിപത്യം വേണ്ട. 'നിർണ്ണയ'ത്തിന് അത്തരം ജനാധിപത്യത്തിൽ വിശ്വാസമില്ലത്തതുകൊ

ണ്ടാണ് ബാലരാമൻ മാസ്റ്റർക്കു പോലും പത്രസ്ഥലം അനുവദിക്കുന്നത്—പത്രാധിപർ)

X X X X X

താളുകൾ വർദ്ധിപ്പിക്കണം

പരിവർത്തനങ്ങളുടെ ഈ യുഗത്തിൽ രാഷ്ട്രീയ-സാമ്പത്തികരംഗങ്ങളിലെ സാമ്രാജ്യപിതാത്വയുണ്ടാക്കുന്നതിനെ, ധീരമായ ശബ്ദമുയർന്നതാണ് 'നിർണ്ണയം'. കൂടുതൽ ചിന്താർഹങ്ങളും യുക്തിവാദപരവുമായ ലേഖനങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. എന്നെപ്പോലുള്ളവർക്കു വാരികയുടെ താളുകൾ വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്ന ഒരേയൊരു നിർദ്ദേശമുണ്ട്. പുറം ചട്ടയേക്കാൾ പ്രധാനമാണിത്.

സമുദായത്തിലെ കരിവൃത്ത പിടിച്ചു വർഗ്ഗ താല്പര്യങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികൾക്ക് 'നിർണ്ണയം' ഒരു പേടി സ്വപ്നമായിരിക്കും. പുരോഗതിയിലേക്കുള്ള 'നിർണ്ണയ'ത്തിന്റെ പ്രയാണത്തിന് ഉഷ്ണ കൂട്ടാൻ ഈ നാട്ടിലെ പഴമയുടെ മുടലുപിശാമുകൾ ഉണ്ടായിട്ട് മറ്റൊരാൾക്കുണ്ടാകും. തീർച്ച.

കെ. എച്ച്. മുഹമ്മദ് അഷ്റഫ്,
എം. എ. എസ്. എസ്. ബിൽഡിങ്ങ്സ്

കൊച്ചി-2

കക്ഷി പരിഗണന

ഇല്ലായ്മ

പിന്നീട് യൂത്ത് കോൺഗ്രസ് രംഗത്തു പ്രവർത്തിക്കാൻ ജോൺ വീണ്ടും നിർബ്ബന്ധിതനായത്. ഇതേ കാരണത്താലാണ്. 1967 ൽ കോട്ടയത്തു കോൺഗ്രസിന്റെ സംസ്ഥാന സമ്മേളനം ചേർന്നപ്പോൾ കെ. പി. സി. സി. നേതാക്കളുടെ പിന്നോട്ടേക്കുള്ള യാത്ര തടഞ്ഞു നിർത്താൻ യൂത്ത് കോൺഗ്രസ് പ്രവർത്തകർ കഴിഞ്ഞു. കേന്ദ്ര ഗവർണ്മെന്റ് ജീവനക്കാരുടെ സമരത്തെ തുടർന്നു കെ. പി. സി. സി. നേതാക്കൾ സംസ്ഥാന ഗവർണ്മെന്റിനെ പിരിച്ചു വിടണമെന്ന ഡൽഹിയിൽ പോയി നിവേദനം നടത്തിയപ്പോൾ അതിനെ പരസ്യമായിത്തന്നെ എം. എ. ജോൺ യൂത്ത് കോൺഗ്രസ് നേതാക്കളും എതിർത്തു (19 ന് കഴിഞ്ഞ അടിയന്തിരാവസ്ഥക്കു 24 ന് അടിയന്തിരാധികാരം ഉപയോഗിച്ച് പിരിച്ചുവിടണമെന്ന ആവശ്യപ്പെടുന്നതിലെ വിരോധഭാസം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച് കൊണ്ട്, എം. എ. ജോൺ ചെയ്ത പ്രസ്താവന ചില കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പത്രങ്ങൾ പ്രാധാന്യത്തോടെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നതായി കാർക്കണ്.) കേരള സർവ്വകലാശാലാ ബില്ഡിനു പിന്നുണ പ്രഖ്യാപിക്കാനും സ്വകാര്യ മാനേജ്മെന്റുകളിൽ തല്പരരായ കോൺഗ്രസ് നേതാക്കളെ നിലക്കു നിർത്താനും യൂത്ത് കോൺഗ്രസിനു സാധിച്ചു. ഭൂപരിഷ്കരണ ഭേദഗതി നിയമം വന്നപ്പോഴും കോൺഗ്രസിനെ പിടിച്ചു നിത്തിയത് യൂത്ത് കോൺഗ്രസ് മുൻകയ്യെടുത്തു നടത്തിയ നയ പ്രഖ്യാപനങ്ങളാണ്. കേരളാ കോൺഗ്രസോടികെ മറ്റൊരു കക്ഷിയും ഭൂപരിഷ്കരണ ഭേദഗതി നിയമത്തെ എതിർത്തില്ലെന്ന അനൗചിത മന്ത്രി ശ്രീമതി കെ. ആർ. ഗൌരി തന്നെ സംസ്ഥാന നിയമസഭയിൽ പറഞ്ഞതാണ്.

കെ. പി. സി. സി. നേതൃത്വത്തിൻ തീരെ രൂപീകരമല്ലായിരുന്നു ഈ കഴിഞ്ഞ രണ്ടുവർഷം യൂത്ത് കോൺഗ്രസ് സ്വീകരിച്ച നയപരിപാടികൾ. പലതവണ കെ. പി. സി. സി. നേതൃത്വവും യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സും തമ്മിൽ ഏറ്റുമുട്ടി. എന്നാൽ സുരക്ഷമായ യൂത്ത് കോൺഗ്രസിനെ വെറുപ്പിക്കാൻ കെ. പി. സി. സി. നേതൃത്വത്തിനു വൈയ്യമില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട്

അവർ തക്കം പാത്തിരുന്നു. ഇതിനിടയിൽ തന്നെ യൂത്ത് കോൺഗ്രസ് സംഘടനയെ യഥാർത്ഥത്തിൽ നയിക്കുന്നതാണെന്നറിയാമായിരുന്നു. കെ. പി. സി. സി. നേതൃത്വം എം. എ. ജോ. ണിനെതിരായി രണ്ട് തവണ നടപടി എടുക്കാറുണ്ടായി. നേതൃത്വത്തെ അധീഷ്ഠിപ്പിച്ചുവെന്നു പറഞ്ഞു എം. എ. ജോണിനെതിരെ ആദ്യം അച്ചടക്ക നടപടിക്കു നോട്ടീസ് കൊടുത്തു. പക്ഷെ അന്നും യൂത്ത് കോൺഗ്രസ് ഒരാൾക്കുതൊന്നും നടപടിയൊന്നുമുണ്ടായില്ല. മതങ്ങളെ നിശിഷ്ടിപ്പിക്കണമെന്ന കോൺഗ്രസ് യോഗങ്ങളിൽ പ്രസംഗിക്കുന്നതും തടയാൻ ജോണിനെതിരെ വിലക്കു കല്പന പുറപ്പെടുവിച്ചു. (യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇന്ത്യയുടെ രാഷ്ട്രീയ സാമ്പത്തിക പരിവർത്തനത്തിനു കളമൊരുക്കുന്നതിനു മുന്നോടിയായി മതങ്ങളെ തകർക്കേണ്ടതാവശ്യമാണെന്ന അജ്ഞാത വർഷം മുമ്പേ തന്നെ യൂത്ത് കോൺഗ്രസ് സ്റ്റഡീക്ലബ്ബുകളിൽ പ്രചരിപ്പിച്ചിരുന്നതാണ്. ഇന്നത്തെ യൂത്ത് കോൺഗ്രസ് നേതാക്കൾ അതും വേണ്ടവണ്ണം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല.) അതിനെല്ലാം ശേഷം യൂത്ത് കോൺഗ്രസിന്റെ പാലക്കാട് സമ്മേളനത്തിലെ പ്രമേയങ്ങൾ കൂടിപ്പുറത്തുവന്നപ്പോൾ കെ. പി. സി. സി. യുടെ അന്നത്തെ നേതൃത്വം 'ഇനി വിട്ടുകൊടു' എന്ന ദുഃസ്വനിയമം ചെയ്യുകയാണുണ്ടായത്.

പാലക്കാട് പ്രമേയം

എം. എ. ജോണിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ തയ്യാറാക്കപ്പെട്ട രാഷ്ട്രീയ-സാമ്പത്തിക വിഭേദനയെ പ്രമേയങ്ങൾ. കെ. പി. സി. സി. നേതൃത്വത്തെ തുണിപ്പിടിക്കുകയും ശ്രീ. ടി. കെ. ബേല പാസുമായിത്തന്നെ യൂത്ത് കോൺഗ്രസ് നേതാക്കളെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. പ്രമേയങ്ങൾ (വെള്ളം ചേർത്തു പാസാക്കപ്പെട്ടവയാണെങ്കിലും) എതിർത്തുകൊണ്ട് ചില വർകിട പത്രങ്ങൾ മുഖപ്രസംഗങ്ങൾ എഴുതി അനർഹമായ പ്രചരണം യൂത്ത് കോൺഗ്രസ് നേതാക്കൾക്കു കൊടുത്തുവന്ന പത്രങ്ങൾ തന്നെ ഒരു പുനർപരിശോധനാ സപരത്തിൽ പ്രകടനത്തിനല്ലാതെ, പ്രമേയങ്ങൾക്കു പ്രാധാന്യം നൽകിയില്ല. അതുതകരമാവണ്ണം 'ഭേദഭാമിമാന'യാണ് യൂത്ത് കോൺഗ്രസിന്റെ പ്രമേയ

ങ്ങളെ അനുഭവിക്കുന്നത്. പത്രപ്രസ്താവനകളെ കണക്കിലെക്കെ ആശ്രയിച്ച് രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തനം നടത്തിവന്ന യൂത്ത് കോൺഗ്രസ് നേതാക്കൾ പാലക്കാട് സമ്മേളനത്തിനുശേഷം തിരക്കിട്ട് തിരിച്ചുപോകാൻ നടത്തിയത്. കോൺഗ്രസിനെ വലതുപക്ഷങ്ങളിൽ നിന്നും കൂടുതൽ കൂടുതൽ അകറ്റി നിർത്തണമെന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ പാലക്കാട് യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സും അതിനുമുമ്പ് കോൺഗ്രസ്സും അംഗീകരിച്ച പ്രമേയങ്ങൾക്കു കടകവിരുദ്ധമായി കൊച്ചി കോർപ്പറേഷൻ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ കേരളാ കോൺഗ്രസ്സുമായി ഐക്യമുന്നണിയുണ്ടാക്കി. ഇതിനെ വിമർശിച്ച് എം. എ. ജോൺ പത്രപ്രസ്താവന ചെയ്തതന്നെ കോൺഗ്രസിൽ നിന്നു പുറത്താക്കപ്പെട്ടു. താമസിയാതെ തന്നെ യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സ് നേതാവ് എ. സി. ജോസ് കോർപ്പറേഷൻ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ കേരളാ കോൺഗ്രസ്സ് പിന്തുണയുള്ള സ്ഥാനാർത്ഥിയാകുകയും ചെയ്തു. യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കളായ എ. കെ. ആന്റണി, വയലാർ രവി, ഉമ്മൻ ചാണ്ടി, തുടങ്ങിയവർ സ്വന്തം പ്രമേയ തീരുമാനത്തിനു വിരുദ്ധമായി സംയുക്ത യോഗങ്ങളിൽ പ്രസംഗിക്കാനാരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. മറ്റൊരോ പറയുന്നതുകേട്ട് പുരോഗമനം കൊള്ളാമെന്ന കരുതി എന്തൊക്കെയോ ചെയ്യുക മാത്രമായിരുന്നു നേതാക്കൾ. പ്രമേയമൊന്നുമവർ ഉൾക്കൊള്ളിയില്ല. കൊച്ചി കോർപ്പറേഷൻ തെരഞ്ഞെടുപ്പിലെ പരാജയവും യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സിനകകളിൽ നിന്നുണ്ടായ ശക്തമായ വിമർശനവും യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കളെ നിഷ്ക്രിയരാക്കിയിരിക്കുകയായിരുന്നു. കെ. പി. സി. സി. നേതൃത്വവുമായി യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കൾ അടുത്തുവെങ്കിലും സ്വന്തം അണികളിൽ നിന്നു അകലുകയാണ് ചെയ്തത്. ഇതു അവരെ അമ്പരപ്പിച്ചു. ഇതിനകം പ്രസിഡൻറ് പദ്യം സെക്രട്ടറി പദ്യം മറ്റും അനുഭവിച്ചു ശീലിച്ചു നേതാക്കൾക്കു നേതൃസ്ഥാനം സ്ഥാപതത്പര്യമായി മാറിപ്പോയിത്തീർന്നു. പോരാത്തതിനു യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സിനു പ്രത്യേകമായി ഉണ്ടായിരുന്ന ഉദ്ദേശലക്ഷ്യങ്ങളെയും പരിപാടികളെയും ഉൾക്കൊള്ളാനുള്ള കഴിവും അവർക്കില്ലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് തങ്ങളുടെ വിമർശ

കരയെല്ലാം തന്നെ അവർ അച്ചടക്കനടപടിക്കു വിധേയരാക്കി. ടി. കെ. ബാവയെ അനുകരിച്ചു, വിമർശകരായ സംസ്ഥാനക്കമ്മിറ്റിയംഗങ്ങളെവരെ സംഘടനയിൽ നിന്നു പുറത്താക്കി. അന്നു സരിക്കാൻ കൂട്ടാക്കാത്ത കമ്മിറ്റികൾ തന്നെ പിരിച്ചുവിടപ്പെട്ടു. വിമർശിക്കു എന്നു തോന്നുന്നവരെ യോഗത്തിനു വിളിക്കേണ്ടെന്നു വെച്ചു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരെയും ജനസംഘങ്ങൾക്കുമുള്ള യോഗത്തിൽ പങ്കെടുപ്പിച്ചാലും തങ്ങളുടെ സംഘടനയുടെ നേതാവായിരുന്ന. എം. ഏ. ജോണിനെ യോഗത്തിൽ പങ്കെടുപ്പിക്കരുതെന്നു തുരുത്തരെ സർക്കാലുകൾ ഇറക്കി. കെ. പി. സി. സി. നേതൃത്വത്തിനെതിരെ ഒന്നും പറയാനാകാത്ത നിലവന്നു. പിന്തിരിപ്പന്മാരെ നയരോപണത്തിനു നേതാക്കൾ വിധേയരായി. അപ്പോഴാണ് കോൺഗ്രസ് സംഘടനയിലെ ഭിന്നിപ്പ് ഉണ്ടായത്. തങ്ങൾ പിന്തിരിപ്പന്മാരെല്ലാം വരുത്താനുള്ള സന്ദർഭം കിട്ടിയതിൽ സന്തോഷിച്ച് യൂത്ത് കോൺഗ്രസ് നേതാക്കൾ ഇന്ദിരാഗാന്ധി സിന്ദർബാദ് വിളിച്ചു. പക്ഷെ അണികൾ അതുകൊണ്ടുമാത്രം സന്തുഷ്ടരായില്ല. എറണാകുളം ടൗൺഹാളിൽ ചേർന്ന പ്രതിനിധി സമ്മേളനത്തിൽ സംബന്ധിച്ച വർ യൂത്ത് കോൺഗ്രസ് കൈവിട്ട പുരോഗമനനയങ്ങൾക്കു വേണ്ടി വാദിക്കുകയും അതിന്റെ ഭാഗമായി എം. എ. ജോണിനെ കോൺഗ്രസ് സംഘടനയുടെ നേതൃസ്ഥാനത്തേക്കു കൊണ്ടുവരണമെന്നു ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. പ്രതിനിധികൾക്കു വ്യാജമായ ഉറപ്പുകൾ നൽകി സ്ഥാനം രക്ഷിക്കാൻ വ്യഗ്രത പുണ്ടവർ സമ്മേളനം അവസാനിപ്പിച്ചു.

നേതൃത്വം സ്ഥാപിത താല്പര്യമാകുന്നു

ഇന്നു യൂത്ത് കോൺഗ്രസ് നേതാക്കൾ അണികളെ പിടിച്ചു നിർത്താനുള്ള ശ്രമത്തിലാണ്. വ്യക്തമായ ലക്ഷ്യവും അതിനനുയോജ്യമായി ആവിഷ്കരിക്കുന്ന പരിപാടികളും കൂടാതെ പ്രധാന മന്ത്രിയെ വരുത്തി പ്രസംഗിപ്പിച്ചും പ്രകടനം നടത്തിയും അതു സാധിക്കാമെന്നു കരുതുന്നതു വ്യാമോദമായിരിക്കും. യൂത്ത് കോൺഗ്രസ് നേതാക്കൾ അണികളിൽ നിന്നുള്ള വിമർശനത്തെ ഭയപ്പെടരുത്. കഴിഞ്ഞകാ

ലത്തു അവർക്കുപറ്റിയ തൊറുകൾ തിരുത്താവുന്നതാണ്. ഉത്സവം നടത്തുന്നതുപോലെ സമ്മേളനം നടത്തിയാൽ രാഷ്ട്രീയമായ നേട്ടങ്ങൾ നേതാക്കൾക്കു അല്ലാതെ മറ്റാർക്കുമുണ്ടാകയില്ല. അതുകൊണ്ട് യൂത്ത് കോൺഗ്രസ് നേതാക്കൾ ചെയ്യേണ്ടതും അതിനുവേണ്ടി മുമ്പ് ആവിഷ്കരിച്ചിട്ടുള്ള നയപരിപാടികളേയും അവക്കു പിന്നിലുള്ള ഉദ്ദേശലക്ഷ്യങ്ങളേയും നല്ലവണ്ണം പഠിക്കുകയും അതിനനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുകയുമാണ്. നേതാക്കൾക്കതിനു സാധിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ആശാർത്ഥതയുള്ള അണികളെങ്കിലും മുന്നോട്ടുവന്നു മതിയാവിട്ടു.

കോൺഗ്രസിനെ ഉപകരണമാക്കി ഭേദം വ്യാപകമായ സോഷ്യലിസ്റ്റ് സംഘടനകളെപ്പിടുക്കുക, ലക്ഷ്യത്തിലേക്കു അടുപ്പിക്കുന്ന പരിപാടികൾക്കു പിന്തുണ, ലക്ഷ്യത്തോടടുപ്പിക്കാനുള്ള സമരം, പാർട്ടി പരിഗണനകൾക്കതീതമായ കാഴ്ചപ്പാട്, ലളിതമായ ജീവിതരീതി, ദേശീയമായ വീക്ഷണം, ജാതിമത വിശ്വാസങ്ങളെ തകർക്കൽ, എന്നിങ്ങനെ സമൂഹ പരിവർത്തനത്തിനുതക്ക നയങ്ങളും പരിപാടികളും മുമ്പ് എം. എ. ജോണിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ആവിഷ്കരിച്ചിട്ടുള്ളതുതന്നെയാണ് ഇന്നും യൂത്ത് കോൺഗ്രസിനു മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശകമായിരിക്കേണ്ടത്. പുരോഗമനം അഭിനയിച്ചതു കൊണ്ടായില്ല. നിരവധി രാഷ്ട്രീയ പരീക്ഷണങ്ങൾ നടന്നു കഴിഞ്ഞ കേരളത്തിൽ നിന്നായിരിക്കും ഇന്ത്യയുടെ പുതിയ പരിവർത്തനത്തിന്റെ രക്തീയയുരുനത്തെ പ്രമേയം പാസാക്കിയതിന്റെ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കി പ്രവർത്തിക്കുകയും വേണം. ഇന്ത്യയൊട്ടാകെയുള്ള വിദ്യാർത്ഥി സംഘടനകളെ ബന്ധിപ്പിക്കാനും ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റ് ഭരണഘടനയെന്ന മുദ്രാവാക്യം വെച്ചു കൊണ്ടു സോഷ്യലിസ്റ്റുകളെ ഏകീകരിക്കാനും, രാഷ്ട്രീയ അനിശ്ചിതത്വത്തെ മുന്നിൽ കണ്ടുകൊണ്ട് മുമ്പ് നൽകപ്പെട്ട ഉപദേശങ്ങളെ പ്രാവർത്തികമാക്കാനും യൂത്ത് കോൺഗ്രസ് മുൻകരുതലുടക്കണം പക്ഷെ, കേരളത്തിലെ യൂത്ത് കോൺഗ്രസിന്റെ ഇന്നത്തെ നേതാക്കൾക്കു ഈ വക കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് വീക്ഷണമില്ലെന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം. അതല്ലെങ്കിൽ മാർക്സിസ്റ്റ് കാർ ഭരണഘടന തകർക്കുന്നവെന്നു വിലപിച്ചുകൊണ്ട് സംസ്ഥാന യൂത്ത് കോൺഗ്രസിന്റെ ഉപദേശകനായ എ.

സി. ജോർജ്ജ് ബാങ്കുറ്റൂരിലെ എ. ഐ. സി. സി. യോഗത്തിൽ അടിയന്തിര പ്രമേയം അവതരിപ്പിക്കുമായിരുന്നില്ല. പതിനെട്ടു വയസ്സു കഴിഞ്ഞവർക്ക്. വോട്ടവകാരം വേണമെന്ന വാദത്തെ യൂത്ത് കോൺഗ്രസ് പ്രസിഡൻ്റ് എ. കെ. ആന്റണി എതിർക്കുമായിരുന്നില്ല.

അതുകൊണ്ടാണ് ഇന്ത്യക്കൊട്ടാകെ നേതൃത്വം നൽകുന്നതിനുള്ള പരിപാടികളെക്കുറിച്ച് നാലഞ്ചുവർഷമായി കേട്ടിട്ടും ഇന്ദിരാഗാന്ധിയുടെ പുറകേ മാത്രം ഇവർ പോകുന്നത്. ഇന്ദിരാഗാന്ധിയുടെ പരിപാടിക്കു ജയം വിളിക്കാനുമാത്രം മറ്റൊന്നിനും ഇവർക്കു സാധിക്കാത്തത്. നേതൃസ്ഥാനത്തിരിക്കുന്നവരെ ആരാധിക്കുക അതു തന്നെ അനന്യം വകയെ കൊണ്ട് ചെയ്യേണ്ടതല്ല എന്നതും ശ്രദ്ധയായിട്ടുണ്ട്. സംഘടന നയിക്കാൻ അത്രക്കു വലിയ സേവന പാരമ്പര്യമോ, പുതിയ പരിപാടികളോ ഇല്ലാത്തവരെ വർക്കിങ്ങ് കമ്മിറ്റിയിലേക്കു നോമിനേറ്റ് ചെയ്യാൻ ഉടനെ അവരെ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി അവർക്കു സിന്ദർബാദ് വിളിക്കുന്നത്. ഇന്ദിരാഗാന്ധി വലത് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുമായി കൂട്ടുകൂട്ടുവാൻ ഒപ്പം കൂടണമെന്നു വാദിക്കുന്നത്. സ്വന്തമായിട്ടൊന്നും നിർദ്ദേശിക്കാനില്ലാത്തത് രാജ്യത്തിനു പുതിയതായി എന്തെങ്കിലും നൽകാൻ ഇപ്പോഴത്തെ യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കൾക്കു കഴിയുമെന്നു കരുതാവുന്നതല്ല.

എന്നാലും ആത്മാർത്ഥതയുള്ളവരും ഈ രജ്യത്ത് സമൂഹമായ പരിവർത്തനവും സമ്പദ് സമൂഹിയും ഉണ്ടായിക്കാണണമെന്നു ഗാഢമായിരുന്നവരും ആദർശ പ്രേരിതരായ ഒരു സംഘം യുവാക്കൾ യൂത്ത് കോൺഗ്രസിലുണ്ട്. ഇവരെ ആശ്രയിച്ചാണ് ഈ സംഘടനയുടെ ഭാവി നിലകൊള്ളുന്നതും നേതൃസ്ഥാനം സ്ഥാപിത താല്പര്യമാക്കിയവർ ഇവരെ വീണ്ടും പുറകോട്ട് തള്ളണമെങ്കിൽ യൂത്ത് കോൺഗ്രസിനെ കൊണ്ട് ഒന്നോ രണ്ടോ സമ്മേളനങ്ങൾ കൂടി നടത്തുന്നതിൽ കവിഞ്ഞൊരു പ്രയോജനവും ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്നില്ല. തപരിതഗതിയിൽ മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയ പരിതസ്ഥിതിയിൽ കേരളത്തിലെ സാധാരണ യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സുകാർ ആലോചിക്കേണ്ട കാര്യമാണിത്.

(എഴുതാപ്പുറം 2-ാം പേജിൽ നിന്നു തുടർച്ച) പൊതുവേലാസംഗ്രഹമായ ടി. സി. സി.യിൽ നടന്ന അന്വേഷണത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ അവരുടെ നയം മറ്റൊന്നായിരുന്നെങ്കിലും. സി. ബി. ഐയുടെ അന്വേഷണ റിപ്പോർട്ട് പുറത്തുവരുകയോ അതിനെ തുടർന്ന് എന്തെങ്കിലും നടപടിയുണ്ടാകുകയോ ചെയ്യുമെന്ന ആശയം കരുതി സന്തോഷിക്കേണ്ട. ഇതിനകം തന്നെ അതിനുള്ള കൃത്യങ്ങൾ നീങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. മുൻ യൂത്ത് കോൺഗ്രസ് നേതാവും മുൻ എ. ഐ. സി. സി. നേതാവും ഇതിനോടകം തന്നെ

തലസ്ഥാന നഗരിയിൽ എത്തിക്കുന്നതും. മറ്റൊരു ഷൂയി പാർട്ടി നേതാക്കളും മതനേതാക്കളും മത്സരിച്ച് രംഗത്തിറങ്ങും. “ഒരേ നിലവാരം കഴിഞ്ഞു” കാനിയോടെ പുറത്തുവന്ന സീതയെപ്പോലെ” കൂടുതൽ പരിശുദ്ധനായി രാജകീയ ശോഭയോടെ ഏകദേശം പുറത്തുവരുന്നതുകൊണ്ടും. അന്നു ഇന്നത്തെ നിയമബ്രത മാറാറി പത്രങ്ങൾ വാചാലമാകുന്നതുമാണ്.

അതിനു മുൻപുതന്നെ, ഒരന്വേഷണ വാർത്തകൾ മറച്ചു പിടിച്ചെങ്കിലും വാർത്തകൾ ജനങ്ങളിലേക്കു ചോർന്നുപോ

യി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ യശസ്സിനു നേരിയ കളങ്കം നേരിടുന്നതിൽ വേദനിക്കുന്ന പത്രങ്ങൾ, എഫ്. ഐ. സി. ടി. യുടേയും മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടറുടേയും അപമാനങ്ങളെ പ്രകീർത്തിക്കുന്ന മംഗള പത്രങ്ങളും ഫാസ്റ്റിന്റെ പരസ്യങ്ങളുമായി സൂപ്പിമെന്റുകൾ തന്നെ ഇറക്കുന്ന നഷ്ടപ്പെട്ട യശസ്സ് വീണ്ടെടുത്തുകൊടുക്കുവാൻ പരിശ്രമിക്കാതിരിക്കില്ല. പൊതുജനമല്ലേ ആകാമല്ലോ?

00000

(കുറിപ്പുകൾ 1-ാം പേജിൽനിന്നു തുടർച്ച) മുന്നോട്ടാണ് കേരളത്തിലെ ഗാന്ധി ശതാബ്ദിയാഘോഷങ്ങൾ റിയുടെ ചെയർമാൻ. ഇതൊന്നും ആചാര്യ കൃപലാനിയെപ്പോലുള്ളവർ എതിർത്തു കണ്ടിട്ടില്ല.

ഒരു പക്ഷെ, ഇവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ എന്തു രാജ്യഭ്രാഹ്മം ചെയ്താലും ശരി, ഗാന്ധിജിയുടെ പടം വെച്ചു പൂജിച്ചാൽ മാത്രം മതി മറ്റു യോഗ്യതകൾ നേടാൻ. ഗാന്ധിജിയുടെ നാമമുദവിടുന്നതാണ് ഈ രാജ്യത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെക്കാൾ വലുതെന്നാണോ ഇവർ കരുതുന്നത്. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ ആ അടിമത്ത ബോധത്തെ അധിക്ഷേപിക്കാതെ തരമില്ല. ജനാധിപത്യത്തേയും അഭിപ്രായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തേയും പിടിച്ചു ആണയിടുന്നവർ എത്രയും അല്പബുദ്ധികളാണ്! റഷ്യയിലേയും ചൈനയിലേയും ഏകാധിപത്യത്തെ വാതോരാതെ അധിക്ഷേപിക്കുകയും കലാകാരന്മാർക്കു അവിടെ സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലാത്തതിന്റെ പേരിൽ കണ്ണീർശുഷ്കയും ചെയ്യുന്നവരാണ്. സ്റ്റാലിൻ സ്താലിനുള്ളൊരാളെ റഷ്യയിൽ സാഹിത്യമുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും മാർവാസ്തികളല്ലാതെ ചൈനയിൽ സാഹിത്യമില്ലെന്നും ഇവർ ഇന്നും ആക്ഷേപിക്കുന്നുണ്ട്. നോബൽ സമ്മാനം നൽകപ്പെട്ട പാസ്കർനാക്കിനെ അതു സഹിക്കാൻ സമ്മതിച്ചില്ലെന്നായിരുന്നു മുൻ റഷ്യയുടെ പേരിൽ കൊണ്ട് വന്ന ആരോപണം. റഷ്യൻ ഭരണകൂടത്തെ വിമർശിക്കുന്ന പാസ്കർനാക്കിനെ സാഹിത്യ ബഹുമതി വാങ്ങാൻ അനുവദിക്കുന്നില്ലെന്നായിരുന്നു ആരോപണത്തിനു അടിസ്ഥാനമായി ഉന്നയിച്ച വാദം. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ, ഗാന്ധിജിയെ വിമർശിക്കുന്നവർക്കു കലാബഹുമതികൾ കൊടുക്കരുതെന്നല്ലേ ഇപ്പോൾ ആചാര്യ

കൃപലാനിയും മറ്റും വാദിക്കുന്നതെന്നു ചോദിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ സത്യം അതൊന്നല്ലല്ലോ. സാമ്രാജ്യത്വസേവ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നവർക്കോ, വരജിയായി സംപാത്തിയവർക്കോ, മുതലാളിത്തസേവ ചെയ്യുന്നവർക്കോ എന്തുബഹുമതി കൊടുക്കുന്നതിനും കൃപലാനിയും കൂട്ടരും എതിർക്കില്ല. മറിച്ച് ഇവയെ ഒക്കെ എതിർക്കുന്നവർ എത്രതന്നെ യോഗ്യരായാലും ബഹുമതികൾക്കുതാല്പരനാണ് ഇവരുടെ അഭിപ്രായം.

ഗാന്ധിജിയുടെ നാമം ഉരുവിട്ട് പൂജ നടത്തുന്നവർ പത്മശ്രീ പോലുള്ള ബഹുമതികൾ നൽകുന്നതിനെ തന്നെ എതിർത്തിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു. എല്ലാ പെൺകുട്ടികളും ഉല്പാദിപ്പിച്ചിരുന്നിരിക്കണമെന്നു എഴുതിവെച്ചിട്ടുള്ള ജനാധിപത്യ റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ ഭരണഘടനയാണല്ലോ നമുക്കുള്ളത്. യഥാർത്ഥ റിപ്പബ്ലിക്കുകൾക്കു ചേർന്നതല്ലാ പത്മശ്രീ പോലുള്ള ബഹുമതികൾ എന്ന ആശയം ഒർക്കാത്തതെന്ത്? രാജവാഴ്ചയുടേയും നാട്ടുവാഴ്ചിത്തത്തിന്റെയും അവശിഷ്ടമാണ് ഈ പൊള്ളവേഷകൾ. ബ്രിട്ടീഷ് പാരമ്പര്യത്തിലെ ‘സർ’ ‘സാ’ നവും പ്രഭുസംഗ്രഹവും മറ്റും കണ്ടു അതുകൊണ്ട് നമുക്കു രാജ്യത്തും പത്മശ്രീയും പത്മവിഭൂഷണം വലിച്ചുകൊണ്ടു വന്നിരിക്കുകയാണ്. രാജവാഴ്ചയുടെ പ്രകൃതസ്വഭാവങ്ങൾ അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനു പകരം അതു തുടരാനാണ് നമുക്കു ഭരണാധികാരികൾ വ്യഗ്രത കാണിക്കുന്നത്.

പത്മശ്രീയും ഭാരതരത്നവും മറ്റും നൽകുന്നത് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇന്നത്തെ ഭരണഘടനയുടെ തന്നെ ‘സ്റ്റിരിറാ’നു യോജിച്ചതല്ല. ഭരണഘടനയുടെ 18-ാം ഖണ്ഡികയിൽ, സൈനികമോ വിജ്ഞാനപരമോ ആയ നേട്ടങ്ങൾക്കല്ലാതെ ഗവ

ർമമെന്റ് ഒരു ബഹുമതിയും (ടെറ്ററിൽ) നൽകരുതെന്നു വിലക്കിയിട്ടുണ്ട്. എന്നുവെച്ചാൽ ബ്രിട്ടനിൽ നൽകുന്ന ‘സർ’ ‘സാ’ എന്നിവയോ പ്രഭു സംഗ്രഹത്തിനോ സമാനമായ ബഹുമതികളൊന്നും ഇന്ത്യയിൽ പാടില്ലെന്നർത്ഥം. പത്മശ്രീയും മറ്റും അത്തരത്തിലുള്ള ബഹുമതിയല്ലായെന്നു വാദിച്ചുകേൾക്കാറുണ്ട്. പിന്നെ എന്തിനാണ് ഈ ബഹുമതി തന്നെ? തീർച്ചയായും അതു പൊങ്ങച്ചവാസനയെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ളതാണ്. നമ്മുടെ നാട്ടിലാണെങ്കിൽ പത്മശ്രീയും പത്മവിഭൂഷണം ചേർത്തു ആളുകളുടെ പേർ പറഞ്ഞുകേൾക്കാറുണ്ട്. ടെറ്ററിൽ എന്ന പദത്തിനു ആളുകളെ സാധാരണഗതിയിൽ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതിന് ഭാഗമായി ഉപയോഗിക്കുന്ന സംമാനപേരു് എന്നാണ് നിലവിലുള്ളതിൽ നൽകുന്ന നിർദ്ദിഷ്ട ചാനം. അപ്പോൾ ഭരണഘടന പറയുന്നത് സംമാനപേരുകളൊന്നും നൽകരുതെന്നാണ്. പത്മശ്രീയും പത്മവിഭൂഷണം മറ്റും സംമാനപേരുകളിൽ പിന്നെ എന്നാണ്. ബഹുമതികൾക്കു പൂർവ്വം പണമൊന്നും നൽകുന്നില്ല.

അതുകൊണ്ട് പത്മശ്രീ പത്മവിഭൂഷൻ ഭാരതരത്നം തുടങ്ങിയ പൊള്ളയായ ബഹുമതികൾ നൽകുന്ന ഏർപ്പാട് എന്നേക്കുമായി അവസാനിപ്പിക്കുകയാണ് വേണ്ടതു്. ഗാന്ധിജിയുടെ പേരിൽ വാദിക്കുന്നവർക്കും ജനാധിപത്യത്തിന്റെ പേരിൽ വാദിക്കുന്നവർക്കും ഭരണഘടനയുടെ പേരിൽ വാദിക്കുന്നവർക്കും ഇക്കാര്യത്തിൽ യോജിക്കാം.

—0—